

NATO og EU er ved at "selv-sanktionere" et økonomisk sammenbrud

Den 21. marts (EIRNS)-Støttet af mange tusinder verden over, vil Schiller Instituttets opfordring til en konference for at designe en ny strategisk og økonomisk udviklingsarkitektur mod denne krise, sætte instituttet i stand til at organisere en international konference den 9. april på det fornødne niveau. Den alvorlige krise, åbner for første gang i årtier, øjnene hos mange mennesker i verden for principperne i Lyndon LaRouches "Fire økonomiske love" og hans design for et nyt Bretton Woods-kreditsystem; det er den eneste vej tilbage til varig fred gennem økonomisk udvikling af alle nationer.

NATO-landenes uhørte monstrøse økonomiske sanktioner og finansielle konfiskationer, tvinger forsætligt verden mod to blokke; medierne i de nævnte lande, fremstiller Rusland som værende økonomisk, permanent tilintetgjort, uden at Kina og Indien er i stand til at hjælpe det tilstrækkeligt. De hævder, at de eurasiske udviklingskorridorer i Bælte- og Vej-Initiativet er blevet undermineret.

Men det voksende antal tænkende mennesker, der har lært eller fulgt Lyndon LaRouches økonomiske principper, ved, at denne fjernelse fra dollar-euro-finansieringen kan katalysere et nyt kreditsystem baseret på guldreserver. Det vil, hvis det opstår, være centreret i disse eurasiske magter, men åbent for USA og Europa, ligesom Bælte- og Vej udviklingsprojekterne har været det. Det kunne anvende disse magters store produktive kræfter, som NATO-landene nu forsøger at " afskærme" og ødelægge med sanktioner, til at lede et globalt økonomisk opsving. Fra denne frygtelige krig kunne der komme en fred, der er rodfæstet i de fremtidige fordele, som denne kredit- og valuta aftale, der vil bringe alle nationer økonomisk

udvikling. Dette er formålet med Schiller Instituttets underskriftindsamling og konference.

En artikel fra i dag i "Markets Insider's Oil & Commodities News", rapporterer at den russiske olieeksport er faldet med ca. 1 mio. tønder pr. dag siden slutningen af februar, på grund af et større fald i eksporten til Europa på ca. 1,5 mio. tønder pr. dag. Det betyder, at omkring en tredjedel af den europæiske import fra Rusland er stoppet; situationen med Europas naturgas import er tilsvarende. "Oil & Commodities News" citerer en "ledende råvarestrateg" fra Morgan Stanley for, at selv om olieeksport fra Rusland formelt set ikke er omfattet af NATO-landenes økonomiske krigssanktioner, så "selv-sanktionerer" et stort antal europæiske virksomheder og afstår fra at købe olie eller naturgas fra Rusland – da USA har udstedt et forbud mod det.

Denne ekspert forudser, at prisen pr. tønde olie vil forblive på 120 \$ "eller den kan øges" i 12-18 måneder. Knap en måned med olie, gas, metaller, gødning og fødevarer, der er steget i pris, oven i den galopperende inflation, der var i gang forinden, har været tilstrækkeligt til at sænke transporten, presse landbrugets udbytter ned, udløse strejker, trække al likviditet ud af råvaremarkederne og udløse mangelsituationer af alle slags. Bloomberg News bragte overskriften den 18. marts: "Verdens største råvaremarkeder er begyndt at bryde sammen".

Der findes endda en makaber Wall Street-eufemisme for denne dybe sparepolitik: "ødelæggelse af efterspørgsel". Men det er millioner af menneskers arbejdsliv i Europa, USA og mange udviklingslande, der bliver ødelagt.

Et typisk eksempel: Det Internationale Energiagentur (IEA) udsendte et skøn den 18. marts, at olie markederne ville falde med 3 millioner tønder pr. dag i 2022, efter at de allerede har reduceret deres produktion med 9 millioner tønder pr. dag i de sidste to år. Men sammen med denne vurdering kom IEA's

liste over anbefalede nedskæringer i bilkørsel, opvarmning, flyvning, fortæring osv., som angiveligt kunne "spare" lige præcis 3 millioner tønder pr. dag året rundt, overvejende i USA og Europa. Denne dybe nedskæring – "selv-sanktionering" – er netop det, der hele tiden var hensigten med den grønne New Deal. Wall Street og City of Londons Great Reset /store nulstilling – har altid anset det for nødvendigt at "knuse" modstandernationerne Rusland og Kina for at gennemtvinge denne nedskæringspolitik.

Det utilsigtede resultat kan blive, at de store eurasiske nationer, uanset de er blevet sat tilbage af krigen og NATO-landenes altomfattende finansielle krigsførelse, bliver enige om et nyt penge- og kreditsystem og restitueres markant – mens de transatlantiske nationers økonomier kolliderer i hyperinflation og et finansielt krak, samtidig med at deres militærbudgetter vokser i vejret!

At undgå dette, er ligeledes opgaven for Schiller Instituttets unikke internationale andragende og dets kommende konference, som anviser en ny strategisk og økonomisk arkitektur til gavn for alle nationers strategiske interesser og økonomiske udvikling.

Indsat billede: Pexels

Hvilken form for fred? Hvilken type vækst?

Den 20. marts (EIRNS) – Vi lever med den umiddelbare trussel om en omfattende atomkrig, der kan udslette den menneskelige art, og i en økonomisk selvmordsspiral, der ødelægger

menneskeliv og fremskridt. Hvad er vejen ud?

Folk af god vilje søger fred i Ukraine, men hvilken slags fred? Hvis fred blot var et fravær af krig, var Ukraine og Rusland så "i fred" før den 24. februar? Har Rusland og NATO været "i fred" i de sidste tyve år?

En fred, der er baseret på en magtbalance, på en kalibreret lighed mellem forskellige mål, kan ikke bestå; den ville ikke afspejle menneskehedens universalitet eller de fælles veje til velstand og lykke...

Den fornødne form for fred, der er nødvendig for verden, kan ikke vindes på Ukraines jord.

Den må føres og tilvejebringes af befolkningen i USA, i andre NATO-lande, i den alliancefrie verden, af alle – kort sagt gennem en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer, der tager hensyn til alle nationer og menneskehedens interesser generelt.

Denne interesse går ud over nationernes (eller deres herskende elites) privilegier, og har sin autoritet fra det enkelte menneskes natur som skabt i Guds levende billede, udstyret med fornuft og med en impuls (og en ret, der i vid udstrækning er uforløst!) for, på en varig måde at bidrage til hele menneskehedens fremskridt.

Vi er nået til det punkt, hvor fattigdom overalt på denne klode er omsonst, og hvor dens fortsatte tilstedeværelse er en forbrydelse. I modsætning til dette store potentiale af det menneskelige sinds og den menneskelige økonomis kræfter, befinder sig et angloamerikansk centreret imperium, der direkte angriber det menneskelige potentiale til at trives – angriber det gennem grønne mandater, finansialisering af økonomien og med direkte militære konfrontationer.

Den russisk-ukrainske bio-geo-kemiker Vladimir Vernadsky beskrev den voksende kraft i det menneskelige sind i sin

“Scientific Thought as a Planetary Phenomenon”, som han skrev i 1930’erne:

“I løbet af det sidste halve årtusinde, fra det 15. til det 20. århundrede, fortsatte udviklingen af menneskets stærke indflydelse på den omgivende natur og dets forståelse af den, i et hastigt tempo og blev stadig mere magtfuld. I løbet af denne periode blev hele planetens overflade omfattet af en fælles kultur: opdagelsen af bogtrykkeriet, kendskab til alle tidligere utilgængelige områder af jorden, beherskelse af nye energiformer – damp, elektricitet, radioaktivitet – beherskelse af alle kemiske grundstoffer og deres anvendelse til menneskets behov, skabelse af telegrafien og radioen... Gennemgribende sociale forandringer, der fik støtte fra de brede masser, satte deres interesser i første række, og spørgsmålet om at eliminere underernæring og hungersnød blev en realistisk mulighed, som ikke længere kunne ignoreres.”

Tiden er inde til at organisere verden omkring realiseringen af dette store potentiale hos den menneskelige art, til at kassere fortidens brutale geopolitik og magtbalance perspektiv, og skue frem mod en fremtid med overflod og fremskridt.

Dér ligger sejren! Og den skal opnås, inden “dommedagsuret” slår midnat.

Styrk Schiller Instituttets konference den 9. april!

Videokonference

på

treårsdagen for Lyndon LaRouches død: Hvorfor verden har brug for LaRouches opdagelsesmetode, Lørdag den 12. februar kl. 20

Lyndon LaRouches revolutionære ideer om fysisk økonomi, ideen om de nødvendige konstante opjusteringer af den verdensøkonomiske platform, er baseret på den universelle nødvendighed af kreative opdagelser. Man kan nærme sig denne idé ved at se på LaRouches arbejde med at fremme idéerne fra især tre videnskabsmænd: Leibniz, Bernard Riemann og Vladimir Vernadskij. Anvendelserne af LaRouches arbejde blev til idéen om udviklingskorridoren i 1980'erne, og er det aktive program, der nu er kendt som "Operation Ibn Sina", som i høj grad er en del af Schiller Instituttets Komité for Modsætningers Sammenfald.

Blandt talerne vil være Harley Schlanger og medlemmer af LaRouche-organisationen.

(Komitéen blev grundlagt af Helga Zepp-LaRouche, den tidligere amerikanske chefmilitærlæge i USA Joycelyn Elders, da COVID-pandemien brød ud, og der var behov for et moderne globalt sundhedssystem. Denne omfattende platform kræver, at der skabes 1,5 milliarder produktive arbejdspladser for at skaffe vand, elektricitet og anden infrastruktur til at skabe et moderne sundhedsvæsen i alle nationer på planeten.)

For at stoppe mordet på Afghanistan: Uretfærdighed hvor som helst er en trussel mod retfærdighed når som helst.

Helga Zepp-LaRouches hovedtale, Schiller Instituttets videokonference

Den 17. januar 2022. HELGA ZEPP-LAROCHE: Goddag. Situationen i Afghanistan er virkelig ufattelig. I flere måneder, jeg vil sige i en måned efter Talibans magtovertagelse i august, var der et stort mediefokus – primært på de utrolige omstændigheder i forbindelse med USA's tilbagetrækning, NATO's tilbagetrækning og Talibans magtovertagelse. Men, ca. fire måneder derefter forsvandt Afghanistan praktisk talt fra de internationale medier. Nu er det pludselig tilbage. Alle medierne rapporterer om tal og fakta, som er helt forfærdelige. Ifølge FN's Verdensfødevareprogram og andre FN-myndigheder, er der 24,4 millioner mennesker i fare for ikke at overleve denne vinter. Der er omkring 8,7 millioner mennesker, der sulter, mens vi taler her lige nu. Der er 50 % af alle børn under fem år i umiddelbar fare for at dø, 16 millioner børn i alderen fra fødslen til 16 år, som er i fødevareusikkerhed, og de fleste af dem er nødt til at arbejde, fordi familierne sulter. Det betyder, at disse børn ikke får nogen uddannelse, og at de er nødt til at arbejde for at kunne opretholde familien. Naturligvis er der et udbrud af mæslinger, diarré, polio, COVID-19 og malaria. Den underernæring, som disse børn lider under, gør dem selvfølgelig meget mere sårbare over for disse former for infektioner.

Katastrofen er så stor – og dette er ikke en rapport fra medierne, det kommer fra mange øjenvidner, som fortæller det til deres slægtninge – folk er så fattige og så desperate, at de efter mange dage uden mad sælger deres børn. For hvor meget? De sælges for mellem 950 og 1.300 dollars for et barn. Folk sælger deres nyrer. Nyrer er lidt dyrere; de sælges for 1.300-1.800 dollars.

Dette er ikke ukendt for Vesten. Vesten er lige nu mere optaget af at redde de afghanere, der samarbejdede med NATO-tropperne, mens de stadig var til stede. Så de gør en stor indsats, ligesom den tyske regering udtaler: “Åh, vi er nødt til at få disse mennesker ud og redde dem fra Taliban”. De forsøger at evakuere de sidste vigtige fagfolk og uddannede mennesker, som der er et presserende behov for derovre. Oven i det hele er valutaen styrtdykket med mere end 25 % siden august, hvilket betyder, at folk, selv om de har en lille sum penge, ikke har råd til at købe, fordi priserne bare galopperer ukontrollerbart. Vesten har naturligvis ikke kun indført sanktioner, men har også frataget den afghanske regering dens aktiver – 8,5 milliarder dollars i USA og jeg ved ikke, hvor mange hundrede millioner i europæiske banker. Disse penge er blevet indefrosset. De har også afkoblet Afghanistan fra SWIFT-aftalen, så selv afghanere i eksil ikke kan sende penge, fordi banksystemet er brudt sammen.

Det er helt overlagt Det er interessant, at der var en artikel i Foreign Affairs, som er en publikation fra Council on Foreign Relations, den 29. december, hvor der nu er en række artikler i New York Times og Financial Times, som pludselig hævder, at det måske var en fejltagelse, og at vi måske er nødt til at ændre den førte politik. Det, der står i denne artikel i Foreign Affairs, er, at i løbet af de mange år med samtaler på fine hoteller i Qatar mellem amerikanske embedsmænd og Taliban, har disse amerikanske embedsmænd hele tiden advaret Taliban og sagt: “Hør, hvis I nogensinde forsøger at overtage kontrollen i Afghanistan og Kabul med

militære midler, vil I få en forfærdelig situation. Vi vil afskære jer fra penge; vi vil ødelægge jeres økonomi. I vil være i økonomisk isolation, I vil være fattige.” Derefter står der i artiklen: “Dette var, som vi nu kan se, ikke en tom trussel. Da Vesten stoppede bistanden”, som udgjorde 80 % af den afghanske regerings budget under disse 20 års NATO-tilstedeværelse, fordi de ikke opbyggede økonomien, de opretholdt blot den afghanske økonomi gennem international bistand. 80 % af budgettet var på denne måde. Så de vidste alle, at når donorlandene afbrød denne bistand, fordi de ikke var tilfredse med Talibans magtovertagelse, så brød den afghanske økonomi straks sammen. De indefrøs aktiverne, så selv de penge, der tilhører det afghanske folk, ikke var tilgængelige. Umiddelbart kastede de halvdelen af den afghanske befolkning ud i hungersnød. Nu siger de: “Åh, det var en fejltagelse. Det er i uoverensstemmelse med de vestlige mål. USA bør hjælpe med at genoplive den afghanske økonomi; dette er ikke godt for USA’s prestige. Vi er nødt til at arbejde sammen med Taliban”. Det er kendetegnende for realpolitik, at man en gang imellem er tvunget til at gøre noget sådant.

Jeg finder det helt forfærdeligt. Hvad det betyder, står der tydeligt beskrevet i denne artikel, og det blev i mellemtiden sagt af den pakistanske premierminister Imran Khan i en tale til OIC [Organisationen for islamisk Samarbejde] i Islamabad. Da NATO forlod landet, og 80 % af budgettet blev skåret væk, vidste alle, hvad der ville ske. Så det var ikke en fejltagelse. Nu er der gået fem måneder, og landet er ved at sulte ihjel. Det er den værste humanitære krise nogensinde, og alle vidste det. Alle medierne vidste det, alle regeringerne vidste det. Jeg tror virkelig, at dette er mere end et spørgsmål om amerikansk prestige. Jeg tror, at det, der er sket nu, er, at det er gået op for nogle mennesker, at på grund af OIC, er der 57 islamiske lande som ser på, hvad Vesten gør – USA og de europæiske lande, som var dér sammen med NATO i 20 år, og som efterlod landet i opløsning. Det

viser sig nu, at hvis Vesten ikke ændrer sin adfærd meget hurtigt, vil dette blive det store liberale demokratis moralske undergang.

Man skal virkelig lade det bundfælde sig. Det er ikke Taliban, Rusland og Kina, der er ansvarlige. Dette er en bevidst handling, hvor Vesten ønskede at straffe regeringen i Afghanistan, men de straffede folket, befolkningen. Det er på grænsen til folkedrab. Jeg ønsker virkelig at sige dette i de skarpest mulige vendinger, fordi vi er nødt til at vække verdenssamfundet til at forstå, at denne utrolige uretfærdighed skal bekæmpes.

FN's generalsekretær Guterres appellerede for blot et par dage siden til USA om, at de ubetinget skal frigive midlerne, at de skal hjælpe med at overvinde denne ufattelige humanitære krise.

Jeg vil gerne tilføje en dimension til dette, for det er naturligvis realpolitisk at sige, at Taliban er der, og ingen bør ønske, at Taliban skal omstyrtes, hvilket nogle mennesker også overvejer. Hvis man nu forsøger at slippe af med Taliban med de virkemidler, der ikke har fungeret i 20 år, ønsker man så at kaste dette fattige land Afghanistan ud i endnu en borgerkrig? Der må være en ende på denne geopolitik. Så jeg vil gerne præsentere en anden tilgang. Jeg har kaldt denne indsats for at redde Afghanistan for "Operation Ibn Sina". I den muslimske verden behøver man ikke at forklare nogen, hvem Ibn Sina er. I Europa ville man ikke have været nødt til at forklare det – i hvert fald ikke før for et stykke tid siden – fordi Ibn Sina generelt var en af de store giganter i den universelle historie. Han var også meget velkendt i Europa som Avicenna. Han levede fra 980 til 1037, altså for omkring tusind år siden. Han var et vidunderbarn. Han kunne Koranen udenad, da han var 10 år gammel. Han blev født i Afshana, nær Bukhara, som i dag er Usbekistan. Hans far stammer fra Balkh, som ligger nær Mazar-e-Sharif, i det nuværende Nordafghanistan. Han blev uddannet i islams gyldne tidsalder –

hvad der startede med det abbasidiske dynasti i Baghdad, omkring 750 e.Kr. I denne periode havde man så den utrolige oversættelse af alle de græske klassiske lærde. Der var mange mennesker, som enten tilhørte Aristoteles' tradition, peripatetikerne, eller Platons tradition, neoplatonikerne. Og Avicenna, Ibn Sina, kendte mange af dem; især al-Kindi, al-Farabi, men han læste også Almagest fra Ptolemæus og Euklids bøger. Så han var yderst veluddannet, og meget hurtigt udviklede han et talent til at blive en fremragende læge. Han var i stand til at helbrede mange af de fremtrædende personer omkring sig, så han havde adgang til de øverste emirers vigtigste biblioteker.

Under alle omstændigheder udviklede han en meget vigtig filosofisk idé, nemlig forestillingen om den "nødvendige eksistens". Det er et meget dybtgående begreb. I bund og grund er det en teologisk diskussion om universets evighed, og hvorfor der må være en endelig årsag, som er ansvarlig for alt, hvad der er betinget af universet. Dette ville føre for langt væk fra seminaret lige nu, jeg har netop holdt et indlæg om det, som du forhåbentlig snart kan finde på internettet. [Se "Operation Ibn Sina: Toward a World Health Program" <https://schillerinstitute.com/blog/2022/01/15/operation-ibn-sina-toward-a-world-health-program/>]

Men han er naturligvis mest berømt for det faktum, at han var en af de store læger gennem tiderne. Han var på samme niveau, hvis ikke større, end den græske læge Galen eller Hippokrates. Han udviklede en hel lægevidenskab, som han nedskrev i den berømte "Canon of Medicine", som straks i det 12. århundrede blev oversat til latin og spansk. Den påvirkede den europæiske og islamiske lægevidenskab indtil det 18. og 19. århundrede. Han udviklede viden om mange nye sygdomme som kræft og diabetes. Han havde en absolut viden om anatomi, og han udviklede 760 lægemidler. Under alle omstændigheder var han en helt enestående læge

Og det var ham, der opdagede vigtigheden af karantæne. Det er

sådan, jeg husker ham, fordi vi har en pandemi. Vi har COVID-19, og karantæne er en af de vigtigste måder at bekæmpe infektioner på. Det var Ibn Sina, der opdagede det. Der findes en smuk gammel film fra 1956, som jeg kun kan råde jer til at se. Den hedder "Ibn Sina", og det er historien om Ibn Sina, der forklarer sine samtids, hvordan man skal isolere sig, hvordan man skal vaske hænder, hvordan man skal udvise hygiejne. Den er blevet offentliggjort af den usbekiske regering, og hvis du vil have et sanseligt indtryk af Ibn Sina, bør du se denne film og lytte til min præsentation af hans liv.

Jeg sagde, at vi er nødt til at gøre denne indsats for at redde Afghanistan, Operation Ibn Sina, for hvad har Afghanistan brug for? De har brug for et moderne sundhedssystem, de har brug for moderne hospitaler til at behandle alle disse sygdomme. Og opbygningen af et moderne sundhedssystem skal være begyndelsen til at overvinde underudviklingen og det ufattelige sammenbrud i økonomien ved at genopbygge Afghanistans økonomi i forhold til nabolandenes store projekter – Bælte- og vejinitiativet, udvidelsen af CPEC, den økonomiske korridor mellem Kina og Pakistan, fra Pakistan gennem Kabul til Usbekistan – gennem Khaiber Pas og andre projekter. Der er behov for en international indsats for ikke kun at redde befolkningen nu. Vi må appellere til verden; FN har krævet, at der omgående sendes 5 milliarder dollars. Det er det største beløb, som FN nogensinde har anmodet om til en øjeblikkelig humanitær krise. Disse penge skal stilles til rådighed. Aktiverne må frigøres. Men derefter appellerer jeg til alle lande, men især til europæerne og USA, som har et enormt moralsk ansvar, fordi vi var der i 20 år. Man kan ikke bare forlade et land, bare fordi man ikke kan lide det politiske system, der har overtaget magten, og straffe befolkningen ved at dræbe halvdelen af den eller mere.

Jeg appellerer til hele verden om at deltage i Operation Ibn Sina. Ikke kun for at yde den umiddelbare humanitære bistand,

men også for at opbygge den afghanske økonomi sammen med nabolandene, de centralasiatiske republikker, Pakistan, Iran, men naturligvis også Kina, Rusland og Indien, som alle har en interesse i at stabilisere denne region. Afghanistan befinder sig på et geopolitisk helt afgørende sted, hvilket er grunden til, at briterne udformede "Det store Spil" som en måde at destabilisere først det zaristiske Rusland, derefter Sovjetunionen og nu forhåbentlig efter deres mening, Rusland og Kina. Det må stoppe. Afghanistan har fortjent en lys fremtid. Derfor mener jeg, at Operation Ibn Sina er den bedste måde at samle kræfterne til dette formål. Man har brug for en spændende figur som Ibn Sina, som er alle islamiske folks stolthed i hele regionen, til at samle sig om og gøre det til symbolet på en smuk fremtid for Afghanistan.

Hvis vi kan mobilisere den moralske modstandskraft og den moralske robusthed til at gøre dette, tror jeg samtidig, at vi vil gøre det bedste for at redde vores egen civilisation, for det er endnu ikke afgjort, hvad der kommer ud af denne særlige periode i historien. Hvis vi kan være gode i et område som Afghanistan, så er der håb om, at vi kan løse de større strategiske kriser. Hvis vi hjælper Afghanistan nu, er dét det bedste, vi kan gøre, ikke kun for det afghanske folk, men for hele civilisationens fremtid. Så jeg appellerer til jer, deltag i Operation Ibn Sina.

Udenjordiske forpligtelse eller atomkrig?

På engelsk:

Dec. 26 (EIRNS)—“The Extraterrestrial Imperative (udenjordiske forpligtelse) is a driving force in the natural growth of terrestrial life beyond its planetary limits. As such, it is an integral part of the obviously expansionistic and growth-oriented pattern of life’s evolution. This drive caused life to grow from infinitesimal beginnings into a force that encompasses and transforms an entire planet through its biosphere. More basically, the Extraterrestrial Imperative expresses a ‘first message,’ a primordial imperative, bred into the very essence of the universe, driving the evolution of matter from simplest forms (elementary particles) to highly complex structures (e.g., the intelligent brain). A vast amount of cosmic energy is released by stellar matter in the initial phase of this process—the transformation of hydrogen to helium and heavier elements—and bound up in the later phases, involving the formation and evolution of living matter. By these roots, it is possible to identify the Extraterrestrial Imperative as a basic principle that can be derived from a consistent interpretation and generalization of recurring phenomena common to evolutionary processes.”

These words were written in 1971 by Krafft Ehrlicke (1917-84), the German-American visionary and rocket scientist. His concept of Extraterrestrial Imperative asserted that it was the responsibility of humanity to explore space and exploit the resources of the Solar System, in order to sustain the development of the species. There are no external “limits to growth,” Ehrlicke insisted, because while the Earth is a “closed system,” the exploration of space opens the entire universe to humanity. For Ehrlicke, as for his friend Lyndon LaRouche, human creativity has no limits.

This concept received a great boost and an inspiring confirmation on Christmas Day, 2021, with the successful launch of the James Webb Space Telescope, a project which involved the work of over 10,000 people from over 14 countries over 25 years. The telescope will be fully functional in June

2022, provided there is success in achieving the extraordinarily complex process of reaching its orbit 1 million miles away from Earth, while opening the apparatus through “50 major deployments ... and 178 release mechanisms to deploy those 50 parts,” according to Webb Mission Systems Engineer Mike Menzel in a video titled “29 Days on the Edge.” (see <https://www.youtube.com/watch?v=7bz030nyD2A>)

The telescope will look back in time as much as 13.5 billion years. Perhaps it will discover the secret of the Star in the East on a Christmas Day 2021 years ago.

But this burst of progress, and the human optimism and creativity which created it, is confronted by a dark reality on Earth, where multiple crises pose the question of whether or not the human race has the moral fitness to survive. In addition to an out-of-control pandemic, a hyperinflationary explosion and economic disintegration in much of the world, the U.S. and NATO are confronting both Russia and China with thermonuclear war. Certain madmen believe that the U.S. is still the “only superpower,” that their warped view of “liberal democracy” is indeed the perfected “end of history,” and that their threats will force these two great historic nations, both armed with nuclear weapons, to do the bidding of the would-be lords of the world.

The Schiller Institute released an emergency Memorandum on Dec. 24, titled “Are We Sleepwalking Into Thermonuclear World War III?” (<https://schillerinstitute.com/blog/2021/12/24/are-we-sleepwalking-into-thermonuclear-world-war-iii/>), with a timeline demonstrating how this economic and strategic crisis point came to be, and why it is the responsibility of every citizen on Earth to work with us to stop it. Circulate this Memorandum everywhere.

Resumé & videoerne: Schiller Instituttets internationale videokonference den 13.-14. november: En ny mørk middelalder eller fred gennem udvikling

Can a Strategic Crisis Between the Major Powers Be Avoided? – Panel 1 from Schiller Institute on Vimeo.

The Science of Physical Economy – Panel 2 from Schiller Institute on Vimeo.

There Are Not Limits to Growth in the Universe from Schiller Institute on Vimeo.

The Beauty of True Human Culture – Panel 4 from Schiller Institute on Vimeo.

Schiller Instituttets Konference: En ny mørk tidsalder eller fred gennem udvikling

14. november (EIRNS) – Schiller Instituttets internationale konference, afholdt den 13.-14. november med titlen: »Alle menneskeheden moralske ressourcer skal samles: Menneskeheden må være den udødelige art!«, begyndte meget passende med sopranen Lisa Bryces opførelse af Johannes Brahms' lied, *Von ewiger Liebe* (»Af evig kærlighed«). Aldrig før har der været et øjeblik i historien, hvor selve civilisationens eksistens har været så truet, hvor kreativitetens og kærlighedens magt, de kvaliteter som adskiller mennesket fra dyret, så tydeligt påkrævet af verdens borgere for at sikre, at menneskeheden overlever for at bevare denne særlige art, skabt i Guds billede (»Imago viva Dei«).

Lyndon LaRouche sagde følgende i et videoklip fra en tale i Tyskland, givet den 2. juli 2011, og som blev vist på konferencen: »Hvad er der i os, som ikke findes i andre levende arter vi kender til? Som måske, på en eller anden måde, mirakuløst, kunne udstikke en skæbne for vores menneskerace, som vi ikke ser i nogen anden levende art? Navnet på den specifikke kvalitet, som vi erkender i den menneskelige art, der ikke eksisterer i nogen anden kendt, levende art? Der er en kreativ kvalitet, som er absolut unik for menneskeheden. Og hvis man ikke er kreativ, og hvis man ikke forstår kreativitet, så har man ingen billet til at overleve endnu! Fordi kreativitet vil ikke redde dig, medmindre du gør brug af den. Alt du skal gøre er at vedtage en -politik for nulvækst, en politik med nul teknologisk vækst: Jeg kan garantere dig for, at din udryddelse vil komme, leveret til tiden! Jeg ved ikke hvornår den tid er, men det er snart, i den geologiske og galaktiske tids målestok.«

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter og

præsident, begyndte sin tale med et »tankeeksperiment«, hvor hun bemærkede: »Det ville faktisk være ganske enkelt at løse næsten hvert eneste af de mange problemer vi konfronteres med hver dag, hvis størstedelen af de europæiske nationers regeringer, og muligvis sågar den amerikanske administration, ville sige: 'Okay, vi tog fejl. Vi bliver nødt til at forandre vores tankegang. Vi begik en masse fejl'«. Hun henviste til nogle af de fejltagelser: at overgive finanssystemet til spekulation, at forsømme udvidelse af infrastruktur og landbrug, at føre krig for krigens skyld, alt imens man forvandlede Rusland og Kina til fjender frem for venner, at privatisere sundhedsvæsenet, at fremme det grimme og perverse som "underholdning" og fremme falsk videnskab om klimaet.

Men, fortsatte hun, sandsynligheden for sådan en ærlig beskrivelse af vores fejltagelser er ikke særlig stor, »fordi Vestens etablissement indtil videre, til trods for den ene politiske fejltagelse efter den anden, har vist nul evne til at erkende og tilstå deres fejl og vedtage de passende korrektioner. Som konsekvens er det mere sandsynligt, at hele det transatlantiske system er ved at disintegrere.«

Men, udtalte Zepp-LaRouche, »[v]i i Vesten kunne muligvis også genvinde vores integritet og moralske værdighed, som vi har brug for, for at komme ud af denne krise. Lad os huske alle de store tænkere og filosoffer fra vores traditioner for i fællesskab at tilslutte os denne indsats.« Ved at deltage sammen med Kina i det største infrastruktur- og udviklingsprojekt i historien, Bælte- og Vejinitiativet, sagde hun, kan vi skabe et nyt paradigme for menneskeheden.

Hun afsluttede som følger: »Det er derfor en udfordring for alle seriøse videnskabsfolk, rundt om i verden, at undersøge hvorfor Lyndon LaRouche var så fuldstændig præcis i forudsigelsen af timingen og karakteren af den nuværende, verdensomspændende, finansielle, monetære og økonomiske sammenbrudskrise, samt hans fysisk økonomiske metode, hvis vi ønsker

at udvikle vores planet til at være beboelig for alle mennesker, også for dem der lever i fremtiden. I denne ånd, lad os agere med den antagelse, at vi er den enestående, kreative art i universet, at vi ikke blot er jordboere, men potentielt set en udødelig art i universet. Mange tak.«

Første panel: »Kan en strategisk krise mellem stormagterne undgås?«

En anden taler på det først panel var fr. Chen Xiaohan, stedfortrædende general-sekretær for Det kinesiske folks forening for fred og Nedrustning, tog fat på spørgsmålet: »Relationer blandt de store nationer og global udvikling«. Hun forklarede: »Hele verden er gået ind i en periode med turbulens og forandring«, men fortsatte: »Den nye situation frembringer nye muligheder, ligeså vel som udfordringer«. Imens hun opfordrede alle nationer, særligt stormagterne, til at arbejde sammen for udviklingen af alle nationer, italesatte hun også forskellige synspunkter om »demokrati«, i Vesten såvel som i Kina. Hun sagde: »Som Præsident Xi har understreget, er demokrati ikke en udsmykning, eller en fremvisning, men for at løse problemer, som folk bliver nødt til at løse. Demokrati er alle befolkningers rettighed, ikke et monopol af få lande. Om et land er demokratisk eller ej, burde afgøres af dets egen befolkning, ikke gennem at pege fingre af få udenforstående; burde bedømmes af det internationale samfund, ikke af et selvhøjtideligt fåtal... Det er udemokratisk at bedømme verdens farverige politiske systemer med en enkelt målestok og undersøge menneskehedens farverige politiske civilisationer med ensfarvede øjne.« Fr. Chen beskrev befolkningens deltagelse på alle niveauer i lokale, regionale og nationale politiske diskussioner og i udvælgelsen af lederskabet.

Hun betonedede det »Globale Udviklingsperspektiv«, foreslået af

Præsident Xi Jinping ved den Generelle Debat af det 76. møde i FN's generalforsamling, »som opfordrede til overholdelse af begrebet om at vægte udvikling først og mennesker først«, og »et mere lige og afbalanceret globalt partnerskab, for at give en ny impuls til udviklingslande for at fremskynde udvikling«.

To førende repræsentanter fra Rusland adresserede den uhyrlige spænding mellem USA og Rusland, og tilskyndede til nødtiltag for at undgå krig gennem samarbejde. Ambassadør Anna Evstigneeva, den permanente, stedfortrædende repræsentant for den Russiske Føderations mission ved FN, talte om situationen i Afghanistan, hvor den hastige tilbagetrækning af USA's tropper efterlod alle, herunder også Taliban, ude af stand til at håndtere de sammenstyrtede strukturer efter 20 års krig. Hvis Afghanistan tillades at »falde ned i afgrunden«, kunne det bringe hele regionen med sig. Hun foreslog, at den »udvidede trojka«, som består af et samarbejde mellem USA, Rusland, Kina og Pakistan, må tage skridtet til at frigøre pengene, som tilhører den afghanske befolkning, gøre en ende på sanktionerne og samarbejde for at genoprejse økonomien.

Dr. Andrey Kortunov, administrerende direktør for Det russiske råd for internationale Anliggender (RIAC), stillede spørgsmålet: »Findes der en vej frem til et forbedret forhold mellem USA og Rusland?« Imens han mådeholdent talte om de yderst store provokationer fra USA's og NATO's styrker, som finder sted langs Ruslands grænser, rejste Kortunov spørgsmålet om Friedrich Schillers åndelige arv, som en poet og filosof, og opfordrede os alle til at leve i vores århundrede, uden at blive dets kreatur, samt Schillers advarsel om at give folk hvad de har brug for, frem for det de ønsker. De små skridt hen mod samarbejde med Biden-administrationen – indenfor våbenkontrol, i forhindringen af spredning af

masseødelæggelsesvåben og indenfor cyberangreb – er vigtige, sagde han, men der har ikke været noget gennembrud, ingen forandring til det bedre. Ingen ny begyndelse er mulig, eftersom USA fortsætter med at anklage Rusland for mange ting, som ikke har noget sandfærdigt grundlag. De næste få måneder er kritiske, men han forudser ingen dramatisk forandring indtil 2024, når der kunne komme et »generationsskifte« i Det hvide Hus og i Kongressen. Overlevelsen af denne krise kræver en erkendelse af en »Global Fællesnævner«.

Oberst Richard H. Black (tidl.), tidligere senator i staten Virginia og tidligere Chef for Hærens afdeling for Kriminalret, Kontoret for Auditør ved Pentagon, talte angående spørgsmålet: »Amerikansk-kinesiske relationer: Potentialet for undgåelse af krig og Samarbejde«. Han gennemgik genåbningen af Kina efter Præsident Nixons besøg i 1972, og den store fordel af Kinas opstigning for både USA, Kina og resten verden, og advarede imod det voksende anti-Kina-hysteri. Provokationerne omkring Taiwan truer med at underminere verdensfreden, sagde han, ligesom dette er tilfældet for de vilde løgne om uighurerne, hvor al-Qaeda-relaterede terrorister blandt uighurerne blev overvundet, hovedsageligt gennem et enormt uddannelsesprogram for unge uighurer i midlertidige interneringslejre, samt den økonomiske udvikling af regionen.

Dr. George Koo, formand for Burlingame-stiftelsen og en ledende fortaler for det amerikansk-kinesiske samfund, fortsatte denne tanke: »Vores verdens fortsatte beståen afhænger af om USA og Kina kan enes«. Han gennemgik de mange angreb på Kina, en efter en, og viste hvordan de både er falske og selvhævdende, men også er meget farlige. FBI's angreb på kinesiske videnskabsfolk, som arbejder i USA, er et eksempel på at skyde os selv i foden. Han hævdede, at Kina helt sikkert vil overgå USA

økonomisk, såvel som i videnskab og teknologi, meget snart, men at USA's egeninteresse, frem for at begrænse eller sågar at konkurrere, er at tilslutte sig Bælte- og Vejinitiativet.

Den tidligere NSA-analytiker, Kirk Wiebe, gennemgik arbejdet han foretog sig i samarbejde med Bill Binney, i at afsløre Russiagate-svindelnnummeret, »at historien om at Rusland hackede den Demokratiske nationale Komité på ingen måde kunne bekræftes af bevismateriale«. Han sagde, at hvis Julian Assange og Edward Snowden var blevet tilladt at tale til den amerikanske befolkning, ville krigene for regimeskifte ikke være blevet støttet af befolkningen.

Andet panel: Videnskaben om Fysiske Økonomi:

Dette panel begyndte med en opførelse af en del af Mendelssohns oratorium, *Elias*, med bassen Kevin Thompson, akkompagneret af Dura Jun. Hovedtalen blev givet af *EIR's* økonomiske medredaktør, Paul Gallagher, som belyste den tilsigtede skabelse af den nu omsiggribende hyperinflation ved hjælp af Lyndon LaRouches Typiske Kollapsfunktion (»trippelkurven«) til at påvise den enorme pengetrykning, særligt efter 2008, efterfulgt af den famøse konference i Jackson Hole i 2019, hvor Mark Carney og BlackRock-gruppen bekendtgjorde »regimeskiftet« i det vestlige finanssystem. Den forandring blev formelt godkendt ved COP26 i Glasgow denne måned, hvor den samme gruppe skabte et vestligt bankkartel for at overtage kontrollen over suveræne regeringer for at være i stand til at diktere kreditpolitikken indenfor energi, industri og landbrug til fordel for en ny grøn boble, i håbet om at redde det kollapsende vestlige banksystem i blot lidt længere tid, imens gælden bliver udslettet gennem en kæmpe devaluering af dollaren. Gallagher påviste den inflation på 11%, som førte til sammenbruddet i 2008, efterfulgt af nær ingen inflation

indtil 2019, og nu en pludselig stigning på 30% siden 2019, med 125% fra juli til oktober. Denne fascistiske politik vil slå fejl, ligesom den fra nazisternes finansminister, Hjalmar Schacht, og kun indførelsen af Glass/Steagall-loven kan forhindre en disintegration af det vestlige finanssystem.

Et afsnit om Afghanistan efterfulgte, begyndende med Pino Arlaachi, der, som FN's ansvarlige for narkotikabekæmpelse fra 2000-2001, forhandlede succesfuldt med Taliban for at udslette næsten al valmueproduktion. USA's politik i dag, sagde han, synes at være at udsulte befolkningen for at kunne opnå et regimeskifte – en forbrydelse mod menneskeheden ifølge international lovgivning.

Amna Malik, præsidenten for Centret for pakistanske og internationale Relationer (COPAIR), fordømte den humanitære katastrofe, som udfolder sig i Afghanistan og krævede handling, herunder en »donorkonference« for at skaffe de nødvendige finansielle midler. Hun henviste til den »udvidede trojka« med USA, Rusland, Kina og Pakistan, som mødes i Islamabad den 11. november, og opfordrede dem til at vedtage fælles nødtiltag.

Dr. Shah Mehrabi, på nuværende tidspunkt en professor i USA, men også et medlem i guvernørernes bestyrelse i Afghanistans centralbank (siden 2002) og formand for dets tilsynscommité, betonedede, at situationen i sit land allerede var ved at falde fra hinanden længe inden tilbagetrækningen af USA's styrker den 15. august og Talibans overtagelse. Den fuldkomne afskæring fra al bistand, som havde båret 60% af økonomien i løbet af USA's og NATO's besættelse, tvinger økonomien hen imod »fuldt stop«. Han opfordrede til et omgående samarbejde med Taliban og bemærkede, at Taliban ikke havde gjort noget forsøg på at overtage de pengemidler, som er blevet i centralbanken – rent faktisk har de indsamlet 50 millioner dollars fra

korruption i de tidligere regeringsmedlemmers hjem og overdraget dem til centralbanken, hvilket modbeviser USA's påstand om, at de ikke kan stole på Taliban, og derfor ikke frigiver det afghanske folks penge.

Iliad Alexander Terra, stifter og præsident af Rådet om globale Relationer, sagde, at nogle afghanere er så desperate, at de sælger deres børn for at få mad. Han henviste til det faktum, at Afghanistan har været i krig i de sidste 40 år, men at ødelæggelsen af den tidligere blomstrende region går tilbage til »Det store Spil« (»The Great Game«) mellem det Britiske Imperium og det Russiske Imperium i det 19. århundrede. Han opfordrede det internationale samfund og de afghanske borgere i udlandet til at arbejde sammen med Schiller Instituttet for at mobilisere de nødvendige kræfter for at redde landet.

Dennis Small, *EIR's* redaktør for Sydamerika, præsenterede den enorme vækst i narkotikaproduktion og -misbrug under »A/S Narkotika«, bankkartellet, som har kontrolleret den internationale narkotikahandel i løbet af det sidste årti. Marihuana er det stof, hvoraf der er den største mængde og pengeindtjening i dag på grund af legaliseringen i de fleste amerikanske stater. Både Afghanistan og Haiti står nu på randen til et komplet sammenbrud på grund af A/S Narkotikas magt, hvor banker, som ikke blot »tillader« dette, men driver det og forhindrer den hårdt krævede assistance nødvendig for at stoppe det. Han viste, at en økonomisk udviklingspolitik, der skaber arbejdspladser til ungdommen, er det eneste som kan gøre det muligt at slå ned på de bander som kontrollerer Haiti, samt andre nationer verden over.

Mange andre talere talte om Haitis krise, kampen mod fattigdom og kampen for at oprette et moderne sundhedssystem i hvert land. Udskrivningen af alle præsentationerne og diskussionen vil være tilgængelig i den *EIR*-udgave, som udkommer den 26. november. Hele videoen af panelet kan ses her:

https://vimeo.com/644513050?embedded=true&source=vimeo_logo&owner=88023605

Tredje panel: »Der er ingen grænser for vækst i Universet«

Panelet åbnede med en opførelse af Beethovens sang, »Abendlied unter'm gestirnten Himmel« (»Aftensang under Stjernehimlen«), af John Sigerson, akkompagneret af Margaret Greenspan.

Hovedtalen fra en leder af LaRouche-Organisationen, Jason Ross, påviste hvordan den vanvittige »Grønne New Deal« og anti-udviklings-politikken ikke kommer fra den tankeløse »venstrefløj« og hjernevaskede børn, som råber op på gaderne, men fra det højeste niveau i oligarkiet, der overgiver den økonomiske politik til det globale bankkartel for at gennemtvinge dets malthusianske ødelæggelse af menneskeracen. Han forklarede, at LaRouche længe har sammenlignet dette grønne folkemord med historien om Prometheus, som blev tortureret af de olympiske guder for sin »forbrydelse« – at give ildens magt til menneskeheden.

Dr. Augustinus Berkhout, emeritus professor i geofysik ved Delfts teknologiske Universitet og et medlem af Hollands kongelige akademi for kunst og Videnskab, præsenterede sit stærke »Budskab til de unge mennesker ved COP26«. [<https://clintel.org/message-to-the-young-people-present-at-cop26/>] Han henviste til de »stinkende rige« oligarker, der samledes i Glasgow, og som fortalte de unge, at deres fædre og oldefædre havde forårsaget en katastrofe ved at opdage nye principper indenfor videnskaben, som havde forøget befolkningsantallet og samtidig skabt en højere levestandard, og løj om at det ødelagde planeten og ødelagde deres fremtid. Han præsenterede syv punkter under overskriften: »Kære unge, vær venlig at vågne

op«, herunder fakta om, at CO₂ er et stort gode for planeten og for menneskeheden, imens det nærmest ikke har nogen indflydelse på klimaet, og at klimaet og miljøet er to forskellige fænomener. Han påpegede, at videnskaben selv er i en krise, som et resultat af dette bedrageri, der udbredes i vores skoler og i medierne.

Prof. Sergey Pulinets fra Rumforskningsinstituttet i Moskva og Det russiske Videnskabsakademi, talte om »Forudsigelser af jordskælv ved videnskabens Grænseområder«, og omtalte både gennembruddene i rumbaserede teknikker for forudsigelse af jordskælv, samt grunden til at »etablissementets« seismologer insisterer på, at forudsigelse af jordskælv er umuligt.

Prof. Carl Otto Weiss, direktør og professor (tidl.) for Det tyske hovedinstitut for Meteorologi i Braunschweig i Tyskland, afslørede de gentagne »forudsigelser« om, at verden ville blive tilintetgjort på et sådant eller hint tidspunkt, som aldrig fandt sted. Han gennemgik menneskeheden historie fra stenalderen til bronzealderen, jernalderen, jæger- og samlerparadigmet til dampmaskinen til forbrændingsmotoren til kernekraft og før eller senere fusionskraft, og viste hvordan hver opdagelse af en ny teknologi omdefinerede de ressourcer, som var værdifulde for menneskeheden – dvs., at der ikke findes sådan noget som »begrænsede ressourcer«.

Dr. Kelvin Kemm, en atomfysiker og tidligere formand for Det sydafrikanske selskab for Atomenergi, præsenterede et »Post Mortem for COP26: Afslut øko-kolonialismen gennem Klimasandhed«. Han sagde, at energi er hver økonomis leveblod, og at den gentagede bemærkning, at »videnskabsmænd siger at CO₂ forårsager global opvarmning«, ikke kommer fra videnskabsfolk, men fra medierne og bankerne og politikerne, som ønsker at man tror på løgnet. Han bemærkede, at drivhusgasserne, der opvarmede planeten, har gjort livet på Jorden muligt, men at CO₂ grundlæggende set

ikke har noget med det at gøre. Faktisk er det åbenlyst, fra et videnskabeligt standpunkt, at varmere klimaer, forårsaget gennem variationer i solcykluserne, samt galaktiske variationer, tenderer til at forårsage CO₂-forøgninger, ikke omvendt.

Mike Thompson, er meteorolog, som nu er statssenator i Kansas og formand for Senatets komité for Virksomheder, sagde: »Hold op med at gøre videnskaben til et våben«. Han sagde, at Al Gore i 1997 indbød meteorologer til Det Hvide Hus, ham selv inkluderet, for at udbrede sin løgn om CO₂. De fleste af dem slugte det, men det gjorde han ikke, og han har undersøgt og bekendtgjort sandheden om Milankovitch-cykluserne og klimaet lige siden.

Prof. Franco Battaglia, professor for fysisk kemi ved Universitet i Modena i Italien og et medlem af Iværksætterkomitéen for underskriftsindsamlingen om menneskeskabt global opvarmning i juni 2019, viste, at nobelprisvinderen, som "beviste" at global opvarmning er forårsaget af menneskehedens handlinger, havde brugt beviseligt falske computermodeller. Dette blev bevist ved at teste modellerne for deres evne til at "forudse" tidligere klimaforandringer, såsom den varme periode under Romerriget eller Den lille Istid, og modellerne slog fuldstændig fejl. Affald ind, affald ud. Se hele panelet her: https://vimeo.com/645740574?embedded=true&source=vimeo_logo&owner=88023605

Fjerde panel: »Skønheden ved en sand, menneskelig kultur«

Det fjerde panel begyndte med en opførelse af spiritualen, »He's got the whole world in his Hands«, arrangeret af Moses Hogan, sunget af alten Linda Childs, og akkompagneret af Dura Jun. Dette blev efterfulgt af en opførelse af den sidste sats, Agnus Dei, fra Beethovens storslåede Missa Solemnis, opført af

Schiller Instituttets kor fra New York City. Messen blev opført i løbet af pandemi-nedlukningen, så hver sanger optog deres del alene, og disse blev sammensat til én samlet opførelse. Den sidste del, Dona nobis Pacem – giv os fred – var et passende, sidste musikalsk bidrag til denne historiske konference.

Jacques Cheminade, præsidenten for det LaRouche-allierede Solidarité et Progrés i Frankrig, åbnede panelet med en påvisning af den vestlige kulturs forfald, ved at fremvise computerspil og fjernsynets forherligelse af hensynsløs dræben, ekstrem vold og seksuelle perversiteter, og henviste til Game of Thrones (lovprist af Dronning Elisabeth) og det sydkoreanske computerspil, Squid. Han drog en forbindelse mellem dette og H.G. Wells' rolle i at fremme universel fascisme efter 1. verdenskrig, som skabte kulturel pessimisme. Cheminade modstillede dette med den kulturelle optimisme, som er i samklang med menneskets sande natur.

Prof. Zaher Wahab, en professor emeritus for uddannelse og tidligere rådgiver til den afghanske minister for videregående uddannelse, tog den universelle krise op, som hans adopterede nation, USA, konfronteres med, samt ødelæggelsen af hans hjemland, Afghanistan. Efter at have ankommet til USA for at tage sin videregående uddannelse for 50 år siden, udtrykte han sin rædsel og afsky af hvordan landet er faldet fra hinanden, og den »højst irrationelle og anti-videnskabelige« ideologi, som nu overskygger nationen, herunder sågar truslen om en atomkrig.

Tre lærere, fra USA, Kina og Tyskland, italesatte spørgsmålet om forfaldet af Vestens uddannelsessystem, og modstillede dette til uddannelsessystemet i Kina. Denise Rainey, en pensioneret lærer og rektor i Rochester i New York, som har tilbragt tid i Kina i et udvekslingsprogram om uddannelse, gav en lidenskabelig beskrivelse af optimismen, entusiasmen og disciplinen i uddannelsen i Kina, herunder familiens nære deltagelse i deres børns skolegang, set i

modsatning til den demoraliserede, fordummede uddannelsessituation i USA.

Xu Wang, dekan for Boaos Institut for kultur og Kreativitet i Kina, talte om »Den æstetiske uddannelse i Kina«, og beskrev et projekt for 6-10-årige elever, som havde til opgave at konstruere skoler ud fra deres egen forståelse af, hvad uddannelsens rolle er. Nogle byggede fysiske strukturer og andre computerskabte strukturer, og konkurrencen involverede hundredvis af elever, som arbejdede i hold, med utrolige resultater til følge .

Prof. Ole Doering, PhD, en tysk sinolog og filosof, som er lærer, både i Tyskland og i Kina, beskrev de oplyste og entusiastiske elever i Kina, og gennemgik deres filosofiske tradition helt tilbage til Konfucius, Mencius og det 12. århundredes geni, Zhu Xi, som udlagde det universelle eksaminationssystem, der indeholdt filosofi, videnskab, poesi og musik, og var de kvalificerende krav for politisk lederskab. Han sammenlignede idéerne fra Konfucius og Schiller, som værende de rødder, som vi må gendanne for at undslippe nutidens forfald indenfor kultur og uddannelse.

Diane Sare, som ledte panelet, tog også spørgsmålet om den moralske transformation op, som fandt sted under boykotten af busserne i Montgomery i 1955, og hvordan dette forandrede borgerne og ungdommen gennem deres deltagelse i handlinger baseret på moralske sandheder. Hun foreslog et »ungdomskorps« for nutidens ungdomsgeneration, der kan bidrage med den nødforsyning, som sundhedssektoren har brug for i USA og rundt om i verden, som værende en opløftende, moralsk oplevelse for at ændre retningen væk kulturelt forfald.

Helga Zepp-LaRouche afsluttede konferencen med en appel til amerikanere om at lære noget om andre store kulturer, og henviste til Lyndon LaRouches mange artikler i 1960'erne, som advarede om at »rock-narkotika-sex«-modkulturen ville

ødelægge befolkningens kognitive evner. Som vi ser i dag, har det liberale opråb, »alt er tilladt«, opnået præcist dette. Vi må skabe en renæssance, der bygger på det bedste fra hver kultur i menneskehedens historie, som beskæftiger sig med menneskets forhold til universet, naturloven og det skønne. Hun opfordrede til støtte for sit begreb om »Ibn-Sina-projektet« i Afghanistan og for menneskeheden til at opløfte alle kulturer til det kreatives og skønnes niveau.

Putin giver en økonomisk lektion imod galskaben bag grøn energi

7. oktober (EIRNS) – For én generation siden præsenterede økonomien og statsmanden, Lyndon LaRouche, en graf af en økonomisk "kollapsfunktion" – processen bag et hyperinflationært sammenbrud – på en konference i Rom i Italien, som belyser naturen af det, som vi ser i dag. Under navnet "En typisk Kollapsfunktion", eller "Trippelkurven", viser den, at hvis den reelle produktion falder, imens størrelsen af finansielle værdipapirer forøges, og pengemængden ligeså forøges for at udligne forskellen, så når et punkt hvor chok og sammenbrud uundgåeligt begynder. Han udgav dette i 1994. Han advarede også gentagne gange i de efterfølgende år om ikke at forsøge at forstå processen med forenkede terminologier, såsom en simpel prisinflation, markedstilpasning, udbud og efterspørgsel eller en anden enkel årsag. I marts 2000, for eksempel, imens prisstigningen ved amerikanske tankstationer stod på, advarede han: "Dette er ganske enkelt, hovedsageligt – det er ikke noget 'marked dit og marked dat' – det er en hyperinflationær proces, som har

taget fart", og bag det befinder sig en større dynamik.

Sammenbruddets kædereaktioner undervejs i dag er dramatiske, i betragtning af de kombinerede effekter af årtiers lange afstrukturering indenfor produktionen, med hele industrisektorer og landbrug udliciteret til steder med billig arbejdskraft og koncentreret på risikable måder; dertil er der forfaldne transportsystemer efter flere års manglende infrastrukturofbygning i den transatlantiske sektor. Tilføj hertil den omfangsrige deregulering, spotmarkeder og spekulation. Man skaber mangler og prisstigninger på el, brændsel og andre fornødenheder. Ingen kan betale – ingen husholdning, forretning, regeringsembede, osv.

Betragt fødevareforsyningen. Verdens fødevarepriser er steget med 32,8% (i forhold til september 2020) ifølge indekset udgivet af FN's Fødevare- og Landbrugsorganisation (for den globale fødevarehandel). I USA skyder priserne på jord til afgrøder og (dertilhørende) inputs i vejret. Priser på landbrugsjord til salg i Iowa, for eksempel, sætter nye rekorder hver måned efter at være steget 10% siden september 2020. I august måned var der den højeste pris nogensinde på 55.104 dollars per hektar; denne uge blev der så sat en ny rekord på 64.742 dollars per hektar. Prisen på kunstgødning steg for 5 ud af 8 hovedtyper med 5% fra august til september; kalium sprang 13% opad. Ingen nye, unge landmænd kan komme i gang, og garvede landmænd står over for at måtte dreje nøglen om.

Lyndon LaRouche, udover sin begrebsmæssige diagnose af krisen, bidrog med løsninger og metoden, hvormed vi kan finde vejen ud af krisen. Hans "Fire fundamentale Love" fra 2014 indeholder handlingsprincipperne. Dette syn vil blive fremlagt på Schiller Instituttets internationale konference (online) i november (weekenden og tidspunkterne fastlægges i øjeblikket, således at disse kan kommunikeres videst muligt med den største deltagelse; en invitation er på vej).

Hvad der samtidig er centralt er behovet for fuldstændig at forkaste det grønne svindelnummer, som skylder skylden for kriserne i dag på den utilstrækkelige ageren på "klimanødsituationen" og "nødsituationen indenfor biodiversitetens udryddelse". Det grønne budskab er: kom af med mennesker og deres aktiviteter.

Klaus Schwab, præsidenten for Det verdensøkonomiske Forum, skriver dette i sin seneste bog og refererer særligt til Afrika. (Stakeholder Capitalism: A Global Economy That Works for Progress, People, and Planet; Wiley, januar 2021.) Efter at have givet specifikke eksempler på opbygning af infrastruktur i Etiopien (jernbaner, landbrug og dæmninger) skriver han, at dette bliver nødt til at stoppe. Denne afrikanske udvikling "afslører det centrale problem i kampen mod klimaforandringerne. Den samme kraft, som hjælper folk med at undslippe fattigdom og få et ordentligt liv, er den samme som ødelægger leveomstændighederne på vores planet for fremtidige generationer. Udledningerne, som fører til klimaforandringer, er ikke blot et resultat af en selvisk generation af industrialister eller vestlige babyboomere. De er konsekvensen af ønsket om at skabe en bedre fremtid for en selv". Hans alternativ? Han og sin gruppe af milliardærer, royale parasitter og megakarteller m.m. foreslår: "Parthaverens kapitalistiske målestok", hvormed de har til hensigt at diktere om en virksomhed (fabrik, husholdning, landbrug, jernbane, skole) kan tillades at eksistere eller ej.

Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, kommenterede på disse synspunkter og økonomiske kriser i sit ugentlige interforum den 6. oktober: "Dette er fascisme, intet mindre end hvad nazisterne var... Den nuværende grønne politik er galskab. Det er fascisme med et grønt ansigt. Det vil føre til katastrofale resultater, hvis ikke det vendes rundt".

I går rev Præsident Vladimir Putin alt det grønne sniksnak og de geopolitiske løgne fra USA og Europa fra hinanden ved sin telekonference om energi med lederne for Ruslands firmaer og

ministerier. Kreml offentliggjorde hurtigt et udskrift, inklusive mange udvekslinger med deltagerne. Putin påpegede alle dumhederne i de transatlantiske spotmarkeder – deregulering, spekulation og den grønne overgang til upålidelig vind- og solenergi. Han sagde: "Vores europæiske partners tilgang [er skyld i energikrisen]. Denne tilgang har bekræftet at de, rent ud sagt, har begået fejl. Vi talte med den tidligere EU-kommission; alle dennes aktiviteter tilsigtede at indskrænke de såkaldte, langsigtede kontrakter og på en overgang til handel på gasbørsen...

Det viser sig – og i dag er dette fuldstændig åbenlyst – at denne politik har slået fejl, slået fejl af den grund at den ikke medregnede gasmarkedets særegenskaber, som er afhængige af et stort antal usikkerhedsfaktorer. Forbrugere, inklusive, for eksempel, kunstgødningsproducenter, mister alle toneangivende priser. Alt dette fører til fejl og, som jeg sagde, ubalancer."

I slutningen af Putins energikonference tilføjede Boris Kovalchuk, administrerende direktør for RAO Group, et elektricitetsfirma indenfor eksport og import, en gang sort humor:

"Hr. Præsident, i Tyskland producerer regeringsagenturer videoklip, der fortæller folk hvordan man kan tilbringe vinteren uden strøm og varme, hvordan man kan putte stearinlys under en blomsterkrukke for at varme rummet op, og hvordan man kan gøre vinduer vindtætte med gaffatape eller plastikfolie. For blot et par år siden ville dette have været umuligt at forstille sig – det er som om stenalderen er vendt tilbage". Kreml-udskriften kan findes her:

<http://en.kremlin.ru/events/president/news/66866>

Energipriser stiger: Dette er hyperinflation!

4. oktober (EIRNS) – (Det efterfølgende blev publiceret i *EIR European Strategic Alert.*)

Prisstigningerne på 15-30% indenfor gas og el, som er begyndt at ramme husholdninger i Europa, er en brøkdel af den dramatiske stigning i gaspriser på spotmarkedet, der er steget med 280% i år. Det er tæt på den tekniske definition af hyperinflation, hvilket er defineret som en konstant stigning på 50% om måneden.

Selvom den umiddelbare årsag til eksplosionen i energipriser er den grønne klimapolitik ('Green Deal'), som har forårsaget at producenter skifter fra kul til gas, så har den hyperinflationære dynamik været længe undervejs og havde blot brug for en mulighed for at løbe løbsk. Rigtig nok eksploderede priser på råvarer allerede for et år siden og ramte kobber, tømmer, hvede, m.m. Ligesom i dag forklarede personer fra etablissementet en sådan priseksplosion med en teori om en "ensom ulv", navnlig den forøgede efterspørgsel i forbindelse med Kinas økonomiske genoprejsning.

I dag forklarer teorien om den "ensomme ulv", at energipriserne er steget, fordi Zeus blæste mindre vind i Nordsøen, og forøgelsen i CO2-prisen gjorde kul for dyrt. Derudover nyder den slemme skurk, Vladimir Putin, at slukke for gastilførslen til Europa.

Fiaskoen med de vedvarende energier, særligt i vindkraft-afhængige Storbritannien og Tyskland, er en reel faktor, ligesom den ondsindede beslutning om at fordoble CO2-prisen for at fremme "klimaovergangen". Dog er disse blot muligheder, som de finansielle markeder er blevet tilbudt for at slippe et spekulativt overgreb løs. Hvis det rent faktisk blot handlede

om den simple markedsmekanisme, udbud og efterspørgsel, ville priserne ikke stige på en hyperinflationær måde; dette sker fordi alle priser på råvarer – inklusive CO2-kvoter, der købes og sælges som en vare – er bestemt af finansielle væddemål om de fremtidige markeder. Med andre ord, efterspørgsel for en vare mangedobles af spekulanter, som skaber en kunstig knaphed og astronomiske priser.

Det, som der er i gang, er den sidste fase af krisen i det globale finanssystem, hvilket, som Lyndon LaRouche ofte insisterede, var håbløst bankerot allerede for årtier siden. Der er kun to alternativer: Enten bryder systemet sammen gennem en kædereaktion af finansielle konkurser eller gennem en hyperinflationær eksplosion, hvis centralbankerne insisterer på at forsætte med redningspakkerne. Green Deal, eller klimaovergangen, er et forsøg på at fortsætte pengetrykningspolitikken under påskud af en klimaovergang.

I et webinar den 21. september om "Klimaideologiens økonomi og finansiering" berettede økonomiprofessorer Mario Giaccio, at en højtplaceret kilde i FN fortalte ham, at "det globale finanssystem er forældet; det er ikke muligt at 'udtrække' mere værdi, og derfor må det forandres". Hvad der sker, er "forsøget på at reorganisere verdensøkonomien finansielt ved at bruge klima som et påskud".

Denne åbne tilståelse beviser, at centralbankernes fortælling, om at inflation er en "overgang", er en løgn, og at en stigning i forbrugerpriser er planlagt for at "udtrække" værdier fra den reelle økonomi i en sidste kannibalistisk aktion. Rigtig nok er den ekspansionistiske pengepolitik ved en blindgyde med negative renter overalt i finansmarkederne, og færre og færre muligheder for at boblen kan udvide sig yderligere. Eftersom centralbankerne køber alle former for aktiver, er sågar afkast på skrotobligationer ('junk bonds') brudt sammen; finanssystemet har brug for yderligere store mængder af rov taget fra forbrugere, selskaber og skatteydere, på den ene eller anden måde for at systemet kan overleve.

Alternativet ville være en reorganisering, konkursbehandling, af det bankerotte system, hvilket den nuværende elite uforsonligt modsætter sig.

(I denne sammenhæng er tilgangen, som de kinesiske autoriteter tager til konkursen af ejendomsmæglergiganten, China Evergrande, eksemplarisk. Hvis Evergrande var et vestligt selskab, ville det høre under kategorien "too big to fail" ("for stor til at gå under") og modtage en redningspakke fra regeringen. Skatteydernes penge ville havne i spekulanternes lommer, som har købt obligationer med 14% i afkast. I stedet lader den kinesiske regering disse kreditorer gå ned og redder kun de kunder fra detailhandlen, som betalte for huse, og de vil enten få deres huse eller deres penge tilbage.)

Inflation i forbrugerpriser er ikke tilfældig: Det er blevet udvalgt af bankfolk i centralbankerne for at holde systemet i live – på den ene side ved at udpresse mere værdi fra den reelle økonomi, på den anden side ved at gennemtvinge en reduktion af den globale gæld gennem inflation. Men den store stigning i energiomkostninger rammer allerede produktive aktiviteter og truer med at knække den reelle økonomi.

Der er stadig tid at forhindre helvede i at bryde løs ved at reorganisere de globale finanser i overensstemmelse med Glass-Steagalls standard, lukke ned for finansiel spekulation, regulere de globale råvaremarkeder og sætte et genopbygningsprogram i gang, sådan som det der er blevet foreslået af LaRouche-Organisationen i deres nyeste studie, "Det kommende økonomiske mirakel i USA på Den nye Silkevej".

Hvilken politik vil regere? A/S Narkotikas banker eller Den nye Silkevej?

3. oktober (EIRNS) – Offentliggørelsen af at USA's særlige statsanklagers Kontor har krævet, at justitsministeriet undersøger en klage fremsat af en whistleblower fra USA's Agentur for Narkotikabekæmpelse (Drug Enforcement Agency, DEA) i Haiti om, at DEA har tilladt at en last med heroin og kokain er passeret "uhindret" igennem i 2015 og "har kigget den anden vej, [og] at Port au Prince i over et årti har været en sikker havn, hvor heroin og kokain kunne fragtes via Haiti, almindeligvis til Florida i USA", kaster et nyt lys på A/S Narkotikas rolle (som dette foretagende blev kaldt af *EIR* i deres bestseller-serie af bøger med dette navn) på den nødlidende ø med 11 millioner indbyggere. Siden jordskælvet, der hærgede den 12. januar 2010, og som dræbte helt op til 250.000 personer, er stort set intet blevet gjort for at genoprette situationen efter den massive ødelæggelse i Haiti, for ikke at tale om at skabe et moderne vandforsynings- og sanitetssystem eller et moderne sundhedsvæsen. Kolera, stort set udryddet i Haiti og andre steder på dette tidspunkt, spreder sig ud over øen og dræber tusindvis af mennesker.

Stoffer produceres ikke i Haiti – faktisk er der dér kun en meget lille indtagelse af stoffer, eftersom ingen har råd til dem. Det har kun værdi for A/S Narkotika som et omladningspunkt til USA. Dette er ikke tilfældet for Kina. Som *EIR* dækkede dette i sin udgave den 1. oktober 2021: "I august 2017 præsenterede to kinesiske firmaer – Den sydvestlige kommunale Ingeniørvirksomhed og Kinas design- og Forskningsinstitut (SMEDRIC) og Kinas selskab for Metalforarbejdning (MCC) – en række detaljerede projekter til en værdi af 4,7 milliarder dollars for

at gennemføre genopbygningen af hovedstaden (Port-au-Prince) og dens omgivelser. I offentliggørelsen af dets forslag, og i den korte video om dette, antydede SMEDRIC-selskabet, at disse projekter for Haitis hovedstad var en del af et mere omfangsrigt forslag på 30 milliarder dollars for hele landet.

EIR-artiklen fremlægger også kort og beskrivelser af den kinesiske plan for omdannelsen af det nærmest ikke-eksisterende kloak- og vandforsyningsystem, vej- og jernbaneprojekter, energisystemer og mere for at skabe en moderne, human økonomi i Haiti. Hvorfor blev denne Haiti-udvidelse af Kinas Bælte- og Vejinitiativ ikke virkeliggjort? *EIR* rapporterer: "Schiller Instituttet fik på det tidspunkt at vide, at Den internationale Valutafond og relaterede Wall Street-interesser pressede Haiti til at afvise dem. Udenrigsministeriet og den amerikanske regering, allerede nervøse over at Panama havde brudt med Taiwan blot to måneder tidligere, havde ikke til hensigt at tolerere planer, hvis accept underforstået ville betyde, at Haiti var villige til at bryde relationerne til Taiwan." A/S Narkotikas forbindelser sejrede over Kinas tilgang med Den nye Silkevej.

I Afghanistan finder et lignende opgør mellem A/S Narkotika og Den nye Silkevej sted. I året før USA's og NATO's invasion af Afghanistan i 2001 forhandlede FN's departementschef, Pino Arlacchi, chefen for FN's agentur for narkotika og Kriminalitet, succesfuldt med Taliban-regeringen om at nedlægge opiumproduktionen og erstatte den med fødevareproduktion med finansiel og teknisk støtte fra FN. Faktum er, fortalte Arlacchi til enhver som ville lytte, at opiumproduktionen indtjente mindre end fødevareproduktionen for landmændene og også Taliban-regeringen – pengene fra stoffer er centreret i bankerne, som finansierer den internationale handel. Således skød opiumproduktionen i vejret, da de britiske tropper besatte det primære opiumproduktionscenter i Kandahar, til langt over tidligere

højder, på en sådan måde at Afghanistan har produceret 80% af verdens opium i løbet af USA's og NATO's besættelse, som primært er blevet indtaget i Rusland og Europa. City of London og Wall Street blev beriget. Det er værd at bemærke, at Antonio Maria Costa, som havde den samme position som Arlacchi fra 2002-2010, fortalte pressen i december 2009, efter kollapset af det vestlige finanssystem i 2008: "I mange tilfælde var pengene fra narkotika den eneste likviditet til rådighed. I den anden halvdel af 2008 var likviditet banksystemets hovedproblem, og derfor blev likvid kapital til en vigtig faktor". (For mere: <https://www.theguardian.com/global/2009/dec/13/drug-money-banks-saved-un-cfief-claims>) Hvis ikke genoprettelsen af opiumhandlen i Afghanistan, i kølvandet på USA's og NATO's invasion, havde fundet sted, er det meget muligt at det vildt spekulative, vestlige banksystem ville have gået ned og hjem i 2008.

Nu, med Afghanistan igen under Talibans kontrol, har den siddende Taliban-regering i Kabul lovet at tilintetgøre opiumhandlen. Det er klart, at hvis de fortsat nægtes adgang til nationens egne penge – som er blevet indefrosset af den amerikanske centralbank – og nægtes udenlandske investeringer til genopbyggelse efter 20 års ødelæggende amerikansk og NATO-bombardement, så vil landmændene ikke have andet valg end at forsørge sig gennem opiumproduktion.

Men historien har skabt en anden mulighed, Kinas Bælte- og Vejinitiativ, med 140 nationer som partnere, der tilbyder grundlæggende udvikling i form af infrastruktur til alle lande, som den måde hvorpå de forhenværende koloniserede nationer endelig kan undslippe fra fattigdom, ligesom Kina selv komplet har udryddet ekstrem fattigdom siden 2020. Hvert land i regionen støtter idéen om at udvide Bælte- og Vejinitiativet til Afghanistan. Dette ville indebære en jernbaneudbygning af den Kinesisk-pakistanske

Udviklingskorridor gennem Khyber-passet vest for Peshawar til Kabul og nordligt til Usbekistan, som vil tilbyde de centralasiatiske nationer deres første forbindelse til havet gennem Gwadar og Karachi i Pakistan og Chabahar i Iran. Det ville inkludere en politik for erstatning af afgrøder for at udrydde opium, som foreslået af Pino Arlacchi i 2010 – som Helga Zepp-LaRouche har anbefalet som særlig repræsentant for udviklingen af Afghanistan. Det ville indebære et moderne sundhedsvæsen, med vand- og energiforsyning for at opretholde en moderne agroindustriel nation.

Hvem kunne modsætte sig et sådant nyt paradigme for en nation, som har lidt under 40 år med krig? Kun det internationale finansoligarki, som, i dette øjeblik med en finanskriser langt værre end den i 2008 – sågar værre end i 1929 – har brug for de illegale penge fra deres virksomhed, A/S Narkotika, for at fortsætte med at dræbe dets egne befolkningers sind gennem legaliseringen af disse giftige stoffer, en proces som nu breder sig ud over USA og Europa.

Hvad der er tilfældet for Haiti og Afghanistan er også tilfældet på globalt plan. Valget, som menneskeheden står over for, kan karakteriseres som et opgør mellem A/S Narkotika – City of Londons og Wall Streets banker, der både kontrollerer narkotikahandlen og svindelnummeret kaldet "Grøn Finans", hvor kreditter til produktiv industri og landbrug nægtes – og Den nye Silkevej, nu præsenteret under Bælte- og Vejinitiativet. Særligt USA må vælge, om de vil støtte A/S Narkotika, forhindre Kina og dets mange samarbejdspartnere i at udvikle Haiti, Syrien, Yemen og nationer fra Afrika og Sydamerika, eller om de vil deltage i Den nye Silkevej, samarbejde med Kina, Rusland og i sidste ende hver eneste nation på kloden i et nyt paradigme baseret på "fred gennem udvikling".

Programmet for dette nye paradigme, for at skabe en verden som respekterer menneskets værdighed, er nu blevet udgivet af

LaRouche-Organisationen: "Det kommende amerikanske, økonomiske mirakel på Den nye Silkevej". Læs det og hjælp med at udbrede det overalt.

(https://laroucheorganization.nationbuilder.com/the_coming_us_economic_miracle_on_the_new_silk_road)

Om Lyndon LaRouche

Lyndon LaRouche (1922-2019) var USA's ypperligste statsmand og tænker. Hvis der er én person, som er indbegrebet af den revolutionære gejst, nødvendig for at bryde lænkerne fra de sidste årtiers dystre, nedadgående spiral, er det Lyndon LaRouche. Han stiftede og ledte en politisk bevægelse, begyndende i den sidste del af 1960'erne op til sin død i 2019, og opnåede så mange bedrifter, at det er umuligt at opremse dem alle på et sted. Han stillede op til præsidentvalg otte gange, forudså succesfuldt mange afgørende økonomiske og politiske skift, skrev hundredvis af artikler, som fundamentalt fremmede en række områder, arbejdede og blev venner med dusinvis af verdensledere, stiftede et politisk efterretningsmagasin, *Executive Intelligence Review*, som vedbliver i dag at være en uundværlig kilde for sandfærdig analyse, og skabte grundlaget for et fuldstændigt nyt system af internationale og økonomiske relationer befriet fra det oligarkiske greb.

Lyndon LaRouche 1922-2019

Efter at have gjort militærtjeneste i Burma i 2. Verdenskrig, tilbragte LaRouche noget tid i Indien, en oplevelse som påvirkede ham varigt. Graden af brutalitet mod den indiske befolkning under den britiske besættelses allersidste dage rystede ham så meget, at han besluttede sig for at befri denne

verden fra den form for umenneskelighed, som han så. Senere i sit liv bemærkede LaRouche, hvordan denne oplevelse ville forme det som blev hans livslange mission: "At USA burde tage lederskabet i efterkrigstiden i etableringen af en verdensorden udformet til at fremme økonomisk udvikling i det vi i dag kalder 'udviklingslandene'."

Efter at være kommet hjem satte LaRouche sig ind i alle slags politiske grupper på den tid, for at bedømme hvem der var klar til opgaven. Generelt uimponeret, besluttede han sig for personligt at tage ansvaret. Denne beslutning blev kun styrket efter rækken af snigmord, fra John F. Kennedy, Malcolm X, Martin Luther King Jr. og Bobby Kennedy, og den efterfølgende optrapning af den katastrofale krig i Vietnam – USA var ved at miste sin mission af syne.

Derefter, i august 1971, traf Nixon sin skæbnesvangre beslutning, hvor han trak USA ud af Bretton Woods-systemet. Bretton Woods var blevet oprettet af Franklin Roosevelts administration for at støtte den industrielle udvikling af verden ved hjælp af den amerikanske dollars stabilitet. Selvom det aldrig levede op til Roosevelts oprindelige intention, forvandlede Nixon dollaren og, som en følge deraf, verden til et spekulationsparadis, ved at indføre "flydende" vekselkurser. Så i stedet for Roosevelts hensigt, som prioriterede industrielle og infrastrukturelle investeringer i opbygningen af USA og verden, vægtede vi i stedet ren pengemæssig profit på bekostning af industri og infrastruktur verden over. LaRouche advarede på dette tidspunkt om, at denne beslutning, hvis den ikke blev omstødt, ville føre til (og havde til hensigt at opnå) nedskæringer i og udplyndring af først udviklingslandene og dernæst i USA og Europa, og i sidste ende føre til indførelsen af fascistiske regeringer for at undertrykke ustyrlige befolkninger – alt imens at man forsøger at holde et hyperinflationært sammenbrud tilbage.

Som den eneste økonom, der så at dette var på vej, begyndte LaRouche at rekruttere en bevægelse bevæbnet med det eneste

våben nødvendigt for at vinde denne krig: en selvrefleksiv måde at tænke på. I 1975 foreslog LaRouche oprettelsen af den Internationale Udviklingsbank, en plan for at styrke hver valuta i verden gennem langfristede, lavt forrentede kreditter til udviklingsprojekter og eksport af kapitalgoder til den underudviklede sektor. Indenfor et år blev denne plan, i underforstået forstand, vedtaget af De alliancefrie landes Bevægelse, en gruppe af 86 nationer, hovedsagligt i den underudviklede del af verden, med LaRouches ven, Indiens statsminister Indira Gandhi, som en af deres ledende stemmer. Senere foreslog LaRouche en plan for et Nyt Bretton Woods, samt udgav dybdegående skrifter om den industrielle udvikling af Afrika, af Mexico, af Sydamerika, af Sydvestasien, af Indien og det Indiske Ocean, for ikke at glemme USA og andre. LaRouche vidste, at hvis kreditter blev taget væk fra finansiel profitskabelse og i stedet rettet mod produktiv aktivitet, så ville dette ikke blot danne grundlaget for løsningen af hvert eneste problem i verden – fra geopolitiske konflikter til fattigdom og tilbagestående – men også til at menneskeheden naturligt ville modnes kulturelt, efterhånden som videnskab og teknologisk kunnen bliver mere og mere udbredt.

Denne proces tog fart, ligesom LaRouches bevægelse. Vigtige ledere fra borgerrettighedsbevægelsen blev en del af hans bestræbelser, ligesom førende videnskabsfolk, akademikere, politiske ledere og andre fra hele verden. En del af vores politiske og økonomiske systems forfald skyldes den i stigende grad fordærvede popkultur og uddannelsessystem, hvilket er grunden til, at LaRouche insisterede på at genoplive sand, klassisk kultur og at skabe en ny renæssance. Ledende kunstnere, musikere og skuespillere, såsom Norbert Brainin fra den berømte Amadeus-kvartet og sangeren Piero Cappuccilli, deltog med LaRouche i at insistere på, at kunst og kultur må tjene til at ophøje menneskeheden, frem for blot at stimulere dens sanser, som et nødvendigt skridt til at uddanne og afstemme vores borgere.

I midten af 1980'erne havde LaRouche seriøst chokeret det politiske etablissement. Han havde tusinder af kandidater, som stillede op til valg i offentlige positioner på alle niveauer, udgav det næststørste videnskabsmagasin, Fusion, og mange verdensledere arbejdede personligt sammen med ham for at tilskynde skabelsen af et nyt, internationalt finanssystem baseret på realøkonomisk udvikling. Disse inkluderede nævneværdigt Indiens Indira Gandhi og Mexicos Præsident Lopez Portillo. LaRouche tjente som uofficiel forhandler, bag kulisserne, med Sovjetunionen for Reagan-administrationen i en indflydelsesrig position, som satte scenen for Reagans tilbud til Sovjetunionen i 1983 om en politik, der var baseret på LaRouches forslag, Det strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), imens det meste af hans kabinet og det politiske etablissement hylede op.

Offentliggørelsen af SDI – selvom det aldrig blev accepteret af Sovjetunionen – ville grundlæggende set have fjernet faren for en atomkrig gennem fælles udvikling af forsvarssystemer med Sovjetunionen. Hvis det var blevet vedtaget, ville det have banet vejen for en afslutning på det Britiske Imperiums våde geopolitiske drømme.

LaRouches fjender tilgav ham aldrig for dette. En ransagning af LaRouches hus og politiske kontorer af 400 føderale agenter fandt sted i 1986 i et forsøg på at dræbe LaRouche i processen. Hans publikationsvirksomheder blev erklæret for bankerotte og politiske operationer beordret til at ophøre. Robert Mueller (lyder bekendt?), en af de førende advokater i sagen mod LaRouche, var nødsaget til at opgive den første sag i Boston, da den begyndte at falde fra hinanden; en ny sag blev hurtigt gennemført i Alexandria (Virginia), hvor hele processen kunne "strømlines" langt bedre. LaRouche blev fængslet efter en lynjustits under falske anklager, hvor han endte med at tilbringe fem år, og støvleslikkende journalister blev hevet frem for at bagvaske ham med det ene meningsløse angreb efter det andet. Samtidig blev en finansiel krig

erklæret mod Mexico, som skabte massiv kapitalflugt og neutraliserede López Portillo, efterfulgt af mordet på Indira Gandhi i 1984.

Ikke blot fortsatte LaRouche med at kæmpe fra fængslet, men han stillede sågar op som præsidentkandidat i 1992, mens han stadig var indespærret. Da Berlinmuren faldt og Sovjetunionen brød sammen, foreslog LaRouche og sin kone, Helga Zepp-LaRouche, at bruge den "Produktive Trekant", Paris-Berlin-Wien, som på det tidspunkt var det mest koncentrerede område i verden, hvad maskinværktøj og produktive kapaciteter angår, som model for udviklingen af de tidligere sovjetiske økonomier i Østeuropa. Dette forslag blev videreudviklet til den "Eurasiske Landbro" og "Den nye Silkevej", og senere "Verdenslandbroen". Kerneidéen var begrebet om "udviklingskorridorer", som består af jernbaner og andet infrastruktur, der strækker sig som blodårer ud til alle verdens hjørner. Et projekt i denne størrelsesorden ville skabe "nok arbejde til at skabe en økonomisk genoplivning af hele planeten," bemærkede LaRouche. Helga Zepp-LaRouche bragte dette forslag rundt i hele verden, ved at lede konferencer på hvert eneste kontinent i løbet af 1990'erne, med ledere fra utallige lande. Ved en sådan konference i Beijing i Kina i 1996, fik hun øgenavnet "Silkevejsdamen", som stadig bruges i dag.

På trods af dette fortsatte USA og Europa med at forfalde. Yderligere finansspekulation blev til normen igennem 1990'erne og de tidlige 2000'er – hvilket fortsatte hen til krisen i 2007-2008 – endnu en hændelse, som LaRouche havde forudsagt. Frem for at tage fat på det bankerotte finanssystem og reorganisere det i retningen af det, som LaRouche havde foreslået, tvang forræderiske netværk billionstore redningspakker igennem til de samme finansparasitter, som havde forårsaget krisen, og plyndrede yderligere vores nation og befolkning. Derudover blev de tragiske hændelser den 11. september en undskyldning for at udvide den forfejlede

krigspolitik ude i verden og politistatstaktik herhjemme.

Men, ikke alle kunne holdes for nar. Til at begynde med offentliggjorde den kinesiske præsident, Xi Jinping, i 2013 en "Ny Silkevej", som et svar på det åbenlyst fejlslagne neoliberale paradigme – præcist som

foreslået af Lyndon og Helga LaRouche over de seneste 20 år. I dag deltager over 140 lande i dette hurtigt udviklende projekt. Ikke overraskende bliver Kina og deres Nye Silkevej/Bælte- og Vejinitiativ bagtalt og angrebet, ligesom LaRouche blev det. Ikke desto mindre ville en alliance i dag mellem USA, Kina, Rusland og Indien, fokuseret på en fælles beslutning om at gøre en ende på fattigdom og industrialisere hver eneste nation – i stærk modsætning til at fremme hvad der ville være folkemorderiske "grønne investeringer", –være tilstrækkeligt til at befri verden fra vore dages britiske imperiums vilde greb.

Så meget som nutidens neoliberale etablisement frygtede og frygter Lyndon LaRouches person, frygter de dog endnu mere hans idéer. Som poeten Percy Shelley udtrykte det: Poeter er verdens uanerkendte lovgivere. Den sande forbrydelse var ikke, at LaRouche blev uretfærdigt fængslet (selvom indrømmelsen af denne forbrydelse er hårdt tiltrængt), men det var mod dig, den amerikanske borger, som blev frataget adgangen til hans idéer og i stedet fik dig til at tro, at den kloak, kaldet "højre-venstre-paradigmet", på en eller anden måde er et acceptabelt valg i menuen. I stedet må LaRouches idéer befris fra deres lænker, og hans arv afsløres som USA's sande sjæl – før det er for sent.

LaRouches Fire Love

I 2014 udgav Lyndon LaRouche et skrift, som krævede at USA's regering "indfører fire specifikke kardinalpunkter: tiltag, som fuldt ud skal være i overensstemmelse med den oprindelige amerikanske forfatnings særlige intention, som var blevet

formuleret af USA's finansminister, Alexander Hamilton, mens han havde denne post." Disse tiltag, i kortfattet form, er følgende:

- Den øjeblikkelige genindførelse af Glass/Steagall-lovgivningen indført af den amerikanske præsident Franklin Roosevelt
- En tilbagevenden til et topstyre, fuldt defineret, nationalbanksystem"
- En anerkendelse af at "formålet med brugen af et nationalt kreditsystem er at skabe høje rater af produktivitet i arbejdsmæssige forbedringer, med den tilføjede intention at forøge den realøkonomiske produktivitet samt levestandarden", og
- Vedtagelse af "et fusionsorienteret 'lynprogram'", som reflekterer forståelsen af "den essentielle forskel mellem mennesket og alle andre, lavere former for liv".

I skriftet konkluderede han: "En fusionsøkonomi er det nuværende, presserende næste skridt, en standard for forøgelsen af menneskets magt i solsystemet, og, senere, endnu længere ude".

Læs LaRouches skrift her (på engelsk):

thelarouche.org/4laws

**Tid til et nyt paradigme! Fra
68'ernes fortid til**

humanismens fremtid, af Peter Møller

Med stort ståhej kræves der at vi lytter, og adlyder: "Menneskeheden ødelægger planeten!" skråles der. "Vores CO₂-udslip overopheder kloden på uigenkaldelig vis! Og alle videnskabsmænd er enige – nu er tiden til handling kommet! Ikke at handle uomgåeligt og stadigvæk at stille spørgsmål er komplet amoralsk og absolut forkasteligt!" Men er dette nu også sandt? Er det ikke muligt, at man kunne tage fejl? Og hvis nu man tog fejl, ville det virkelig være første gang i historien, at hele nationer, med uhyrlige konsekvenser til følge, var frygtelig galt på den ideologisk – ja, sågar hele civilisationer? Ville det da ikke være bedre en stund endnu på modig vis at stille de ubehagelige spørgsmål, også selvom det kræver at vi svømmer imod strømmen? Og i så fald at de ovenstående påstande var forkerte, at forstå hvad årsagen var, der førte til dette skævvredne verdenssyn?

Dette, samt en langt mere videnskabelig og fascinerende forståelse af naturen selv, og menneskets rolle i denne, er det, som det efterfølgende vil handle om.

Modeller som ikke kunne forudse

Så, til at begynde med, hvorfor er det egentlig at klimamodellerne aldrig rammer rigtigt? [Se grafikken ovenover. U.S. House Committee on Science, Space & Technology 29 Mar 2017 Testimony of John R. Christy Professor of Atmospheric Science, Alabama State Climatologist University of Alabama in Huntsville. Beskrivelsen er fodnote 1A]

Den øverste kurve er gennemsnittet af 102 klimamodellers forudsigelser; de to nedre grafer er egentlige målinger taget, henholdsvis, af vejrballoner og satellitter. Henrik Svensmark, som arbejder på DTU, og som har bevist et fascinerende forhold

mellem skydannelse og kosmisk stråling, bemærkede for nyligt, at modellerne uden CO₂-faktoren rent faktisk ligger temmelig tæt på de egentlige målinger [1B].

I figur 2 [beskrivelsen i 1C] ser vi modellerne både med (rød) og uden (blå) faktoren af drivhusgasser, vist sammen med temperaturmålingerne (grå). Man kan se, at modellerne uden drivhusgasserne faktisk ligger relativt tæt op af de egentlige målinger, hvorimod modellerne med faktoren af drivhusgasser næsten altid viser for varme temperaturer.

Hvis man i fodbold ville blive ved med at skyde så skævt ville træneren nok på et tidspunkt hive én til side og foreslå, at man prøver en anden sportsgren. Men vores miljøvenlige politikere og andre "eksperter" synes, at deres præcision er mere end god nok til at kvalificere dem til superligaen! Ja, i følge disse dommedagsklimaprofeter ville ikke engang en kat – med sine ni liv – kunne have overlevet sin egen undergang lige så ofte som menneskeheden har gjort dette i de sidste årtier.

Hér er blot et par eksempler fra et imponerende CV: Life Magazine, 1970: "Om et årti vil dem, som bor i byerne være nødsaget til at bære gasmasker for at overleve luftforureningen... I 1985 vil luftforurening have reduceret mængden af sollys, som når Jorden, til det halve..."

("In a decade, urban dwellers will have to wear gas masks to survive air pollution...by 1985 air pollution will have reduced the amount of sunlight reaching earth by one half...")

Washington Post, 1971: "Vedvarende emissioner over fem til ti år kunne være tilstrækkeligt til at udløse en istid." ("Sustained emissions over five to ten years, could be sufficient to trigger an ice age.")

Newsweek, 1975: "Den centrale kendsgerning er, at... Jordens klima synes at blive køligere." ("The central fact is that...

the earth's climate seems to be cooling down.”)

Men som det ufejlbarlige, moralske kompas, de bryster sig af at repræsentere, svingede de så fra stik nord til stik syd: Associated Press, 1989: "FN-embedsmand forudser katastrofe: ...Hele nationer kunne blive udslettet fra Jordens overflade på grund af stigende havvandstand, hvis ikke global opvarmning er vendt inden år 2000."

("U.N. OFFICIAL PREDICTS DISASTER: ...[E]ntire nations could be wiped off the face of the earth by rising sea levels if global warming is not reversed by the year 2000.")

The Miracle Planet, 1990: "Madagascar vil stort set være væk i fem år medmindre der sker noget. Og i øjeblikket sker intet." ("Madagascar will largely be gone in five years unless something happens. And nothing is happening.")

Michael Oppenheimer, Miljøets Forsvarsfond (The Environmental Defense Fund), 1990: "I år 1995 vil drivhuseffekten lægge Nordamerikas og Eurasiens kerneområder øde med en forfærdelig tørke, hvilket vil medføre ødelagte afgrøder og fødevareoptøjer... Det mexicanske politi vil anholde ulovlige amerikanske indvandrere, som strømmer til Mexico for at søge arbejde som landarbejdere." ("By 1995, the greenhouse effect would be desolating the heartlands of North America and Eurasia with horrific drought, causing crop failures and food riots... The Mexican police will round up illegal American migrants surging into Mexico seeking work as field hands.")

CNN, 2001: "Om ti års tid vil de fleste af de lavtliggende atoller omkring Tavalus' ni øer i det sydlige Stillehav være dækket af vand, idet den globale opvarmning forårsager havvandstandens stigning." ("In ten years' time, most of the low-lying atolls surrounding Tuvalu's nine Islands in the South Pacific Ocean will be submerged under water as global warming rises sea levels.")

Alexandria Ocasio-Cortez fra Repræsentanternes Hus i USA,

MLKShow, 2019: "Verden vil ende om 12 år, hvis ikke vi gør noget ved klimaforandringerne." ("...[T]he world is going to end in 12 years if we don't address climate change.")

Alle disse, mildt sagt, ikke helt korrekte forudsigelser har selvfølgelig ikke gjort dem mindre selvsikre – hvorfor nu også det? – og med fast overbevisning erklærer de deres hellige krig mod verdens CO₂-syndere. Man mindes om hekseforfølgelserne i Den Lille Istid – brændt på bålet for at have forårsaget det radikale temperaturfald! Den eneste forskel fra i dag er, at der dengang var en betydelig temperaturforandring – bevirket af solens daværende ringe aktivitet kaldet "Maunder-Minimum". Det er det der sker, når man ikke går videnskabeligt til værks!

Vi bør måske her indskyde at de ofte citerede "97% af alle videnskabsfolk, som støtter teorien om menneskeskabte klimaforandringer" er en sofistisk fordrejning af virkeligheden. De såkaldte "97%", som stammer fra et studie af John Cook, er en sammensætning af ca. 12.000 forskellige videnskabsartikler om klimaet. Deraf behandler omkring 8.000 af disse ikke tesen om menneskeskabte klimaforandringer og indgår således ikke i statistikken [2]. I resten af artiklerne støtter knapt 3.000 af dem kun implicit tesen om menneskeskabte klimaforandringer [3]. Der er herunder også mange, som blot antager tesen som sand, og beskæftiger sig med de logiske følger af denne "sandhed", for eksempel artikler om mulige økonomiske konsekvenser. Udover dette inkluderes sågar artikler fra videnskabsfolk, som ikke støtter tesen om menneskeskabte klimaforandringer; for eksempel studier fra den israelske videnskabsmand Nir Shaviv, som i 2018 blev inviteret ind i det tyske parlament for at vidne mod tesen[4]. Studiet om de "97%" er ikke en statistisk analyse – det er politisk sofisme – og det ville gøre verden godt, hvis man ikke blev ved med at gentage den.

Men hvis det hele er så forkeret, hvor kommer så denne udbredte fundamentalistiske dommedagsholdning fra? Hvordan er det

muligt, at verdens befolkninger og regeringer kan være så skrækkelig galt på den? Og, før vi kommer til dette, hvad er de antagelser der ligger til grund for et så forskruet billede af menneske og natur?

To billeder af naturen

Hvad, altså, er den naturforståelse, som vores miljøromantikere aggressivt prædiker, og hvormed de kræver at have patent på selve naturens egne love? De mener, at naturen er i en fuldstændig perfekt, om end skrøbelig, balance med sig selv; en balance nøje vedligeholdt over hundreder af millioner af år, som hvert eneste levevæsen spiller en uundværlig rolle i at opretholde: en præcis, afstemt harmoni. Men nu træder mennesket frem, og med vold ødelægger det denne søde idyl! Landbrugets og husdyravlens imperialistiske ekspansion, industriens larm og støj, videnskabens unaturlige forståelse af naturens mystik, rumfartens nedbrydning af grænserne lagt fast fra naturens egen side; alle disse bringer nu det fine, kunstneriske urværk ud af balance, og ruinerer Moder Naturs møjsommelige arbejde!

Men svarer dette syn til naturen selv, som den erkendes, når vi studerer dens historie? Eller beskriver det ovenstående billede måske nærmere en psykologisk projicering af den fantasifyldte romantikers skizofrene og skrøbelige sindstilstand, hvis opretholdelse konstant trues af videnskabens virkelighed?

Betragter vi naturens udvikling over millioner af år, må vi hurtigt fastslå at der, langt fra en balance, her er tale om en stadig voksende "ubalance". Den harmoni – som man med rette kan imponeres af – er ikke en slags "perfekt akkord", men i stedet nærmere en Bach-lignende komposition af konstant udvikling og transformation. Forandring og bestræbelse mod forbedring – dvs. evolution – synes naturens egentlige lov. Organismers individuelle eksistens er vigtig, kun for så vidt at de bidrager til evolutionens overordnede udvikling; og det

faktum at naturen har været villig til at ofre 80-90% af alle arter indtil nu, hvis dette betød fremskridt for helheden, er et bevis derpå [5]. Fremskridt synes hér at betyde en stigning i evnen til at kunne transformere omgivelserne, således at disse kan understøtte højere former for liv. Dette ses for eksempel i den konstante forøgelse af organismers metabolisme over hundreder af millioner af år. Ikke tilpasning, men transformation af miljøet og ekspansion af livs egen virke er livets grundlov.

Med denne udvikling – fra havets dyb til landjord og luft – følger også et andet karakteristikum: indeslutningen af omgivelsernes egenskaber i organismen selv. Da der endnu kun fandtes encellet liv dybt i Jordens have, var celledeling ensbetydende med en ny organisme. Men med livets udvikling kunne dette pludselig finde sted inde i organismen selv, og muliggjorde dermed et væld af nye organismer. Dog havde disse livsformer ingen motoriske egenskaber – ingen lemmer som kunne bevæge dem – og de fragtedes her og der af havets strømme. Over tiden udvikledes finner og hale, og de blev nu i stand til selv at bestemme deres færd. Deres æg, som ingen skaller havde, kunne relativt let interagere med havets miljø og befrugtedes først efter at de var lagt. Som liv bevægede sig op på land, blev dette havmiljø ligeså indesluttet i organismerne selv, beskyttet af en stærkere overflade. Æggene fik hårde skaller og marinemiljøet indesluttedes i deres indre; befrugtningen fandt nu også sted inde i organismerne selv. Indtil fremkomsten af pattedyr var temperaturen reguleret af miljøet; denne blev nu også indesluttet i organismen selv, og ikke blot befrugtningen, men fostrets udvikling fandt sted inde i organismen.

 Eksempel på overgang af livsformer fra havet til landet: Tiktaalik roseae, en overgangsform ("manglende link") mellem muskelfisk og terrestriske hvirveldyr fra Øvre Devonian i Nordamerika. (Billede: Nobu Tamura email:nobu.tamura@yahoo.com http://spinops.blogspot.com/, CC BY-SA 4.0 via Wikimedia

Vi ser over tiden altså – igen – ikke en stigende tilpasning til miljøet, men tværtimod en voksende uafhængighed, kombineret med en forøget transformation og dominans af liv over dets miljø. Med menneskets indtræden på evolutionens scene, synes den ultimative indeslutningsproces at have indtruffet: selve evolutionsprocessen selv blev nu indesluttet i én art, som kunne forøge sin forandring af omverdenen uden at være tvunget til først at vente på biologiens videreudvikling. Det var som om hele denne "klassiske" komposition opsummeredes i temaets sidste gentagelse, der implicit bærer med sig, ikke blot kompositionens samlede potentiale, men også dennes dybeste og sande betydning.

Menneskets videnskab og teknologiske kunnen er altså ikke det mindst, men derimod det mest naturlige – en refleksion af livs primære, ontologiske eksistens: evolutionens fremskridt. At stoppe denne, at kræve at et givent stadie må bevares for altid – også selvom dette kan synes nok så smukt – ville være det samme, som at forbyde J.S. Bach at komponere i mere end én toneart.

Et frygteligt argument

"Men", vil vi nu høre en stemme indvende – en stemme med et mægtigt modargument, som vi må give tilsvaret, hvis ikke hele det forrige skal falde til jorden med ét slag – "projicerer vi ikke ligeså? Er dette fremskridtsorienterede syn på naturen ikke blot en genspejling af vores subjektivitet? Er der overhovedet noget tidspunkt hvor vi ikke projicerer vores eget syn? Er vi ikke altid "inde i" vores eget sind? Og hvis dette forholder sig sådan, er det da muligt at vide noget som helst?" Og sådanne stemmer, hvis de ønskede det, kunne sågar understøtte deres argument med geometriske eksempler.

Hvis vi forestiller os at et plan og en sfære hver især blev spurgt hvad vinkelsummen af en trekants vinkler var, ville planet svare, at denne altid er 180 grader. Men sfæren, på den anden side, ville modsige dette og insistere på at denne altid

er mere end 180 grader og afhængig af trekantens størrelse. Ville de ikke begge have ret? Og hvad nu med parallelle linjer? Planet ville med absolut overbevisning fastholde at disse aldrig mødes, mens sfæren, med samme faste overbevisning, ville sige at de altid mødes ved "polerne". Har de hér ikke ligeså begge ret? Har de ikke hver især deres egen "sandhed"?

Står det da frit til individets smag at vælge om mennesket er en destruktiv virus i midten af naturens kunstfærdige mesterværk, eller om dets fremskridt er den naturlige videreudvikling af naturen selv? Hvordan kunne vi tilbagevise dette relativismens argument? Og hvis ikke, hvordan kunne man da hævde at kende vejen frem for vores samfund? Vi måtte da selv give tabt på relativismens hav og – uden hverken kort eller kompas – lade de blinde strømme føre os hid og did.

Hvordan ved man noget?

Før vi tager dette næste skridt, er det værd at bemærke, at geometri, i og for sig, præcis ligeså meget – eller lidt – sandhed bærer med sig, som en hvilken som helst anden form for sprog. Platons dybsindige tanker udtrykkes, ligesom sofisternes bedragerier, begge på oldgræsk. Engelsk indeholder både Shakespeares skønne poesi, såvel som Bentham's hedonistiske kalkule. Og på tysk er både Schillers ophøjede dramaer og Nietzsches pessimistiske filosofi at finde. Sandheden findes altså aldrig i udtrykkets medium i og for sig selv.

"Giv mig et sted at stå," sagde altså Archimedes, "og jeg skal bevæge verden!" Hvor er vores ståsted, vores faste grund? Hvor finder vi vores kort og kompas? Lad os, som klassicismens Tyskland gjorde det tidligere, læne os på Gottfried Leibniz' visdom: "En skabning er mere fuldkommen end en anden, hvis man hos den finder noget, der kan anføres som apriorisk grund for

det, der sker i den anden. Det er på dette grundlag, at man kan sige, at den indvirker på den anden.”[6]

Tager vi vores musikalske eksempel igen. Bachs kompositioner kan ikke forstås fra de individuelle noders eller skalaers standpunkt, som blot repræsenterer stadier i den overordnede udvikling. Idéen – enheden – som bestemmer kompositions udfoldelse, transcenderer de individuelle elementer, og deres eksistens’ ”mening” kan kun findes i kompositionen som helhed. Den overordnede udviklingsidé er derfor ”mere fuldkommen” end delene, da den er grundlaget for disses eksistens (dvs. kan forklare dem a priori), mens delene, som isolerede størrelser, ikke kan påvise grunden hverken for helhedens, eller deres egen, eksistens.

Således forholder det sig også med evolutionen. Hver organisme har en rolle at spille i evolutionen som helhed, men disse – en hund, en fisk, et firben – har ingen mulighed for, at fatte deres egen rolle deri. Kun fra evolutionsprocessens helhedssyn kan deres roller forstås, som nødvendige stadier i den overordnede udvikling. Helheden er altså vigtigere – igen ”mere fuldkommen” – end de individuelle elementer, og det er denne som vi må rette os efter. Kun mennesket – den eneste kognitive skabning vi kender til – besidder potentialet til at gøre sig denne udviklingsproces bevidst og handle ud fra viden, og er derfor, som konsekvens, mere fuldkommen end alle andre arter.

Lad os, for nu at være fuldstændig sikre, tage spørgsmålet op fra en anden vinkel, og dermed, forhåbentligt, begrave kulturrelativismens tågeslør for evigt. Det 20. århundredes Leibniz, Lyndon LaRouche, definerer, med sit koncept om den potentielle befolkningstæthed, viden, som det, der kan måles gennem menneskets systemiske effekt i og på det fysiske univers. Når vi får ny indsigt i universets processer, indeslutter vi – på samme måde som liv gør det – disse processer i vores virke, og øger derigennem vores uafhængighed, såvel som vores transformative effekt, på

omgivelserne, set, for eksempel, i form af nye teknologier. Som eksempler på dette kunne vi nævne opdagelsen af de astronomiske cyklusser, som grundlaget for landbrug; forståelsen af rotation, som centralt i udviklingen af maskiner; Leibniz' Vis-Viva-begreb, som grundlaget for dampmaskinens succes [7]; og Mendelejevs harmoniske koncept om elementernes orden, som grundlaget for en systematisk forståelse af alle kemiske processer. Det faktum at sådanne indsigter – der i øvrigt har hverken masse eller energi – øger vores magt over universets processer, demonstrerer, at vi nødvendigvis handler mere i overensstemmelse med universets underliggende love, end uden disse opdagelser. Hvordan kunne vores effekt ellers forøges i universet?

Hvad er altså forskellen på de to ovenfor opstillede hypoteser om naturen, i forhold til deres systemiske effekt i det fysiske univers, når vi handler efter dem? Miljøbevægelsens hypotese forbyder menneskets indgriben i naturen og forandring af denne, og søger at minimere dennes effekt – dvs. søger at minimere menneskets kontrol over universets processer – og søger, som logisk følge deraf, at maksimere vores sårbarhed til omgivelserne. De er blandedt af denne kendsgerning gennem en romantisk "Adam-og-Eva"-forestilling om, at så længe de tilbyder Moder Natur, og holder fingrene fra "videnskabens træ", så skal hun nok forsørge dem med alt hvad livet kunne begære. Den anden opstillede hypotese søger at maksimere menneskehedens systemiske kontrol over universets processer, ved – ligesom evolutionsprocessen selv – at indeslutte alle disse i menneskets egen handlingssfære, dvs. at menneskeheden vil kontrollere en altid større del af universets processer. I religiøs terminologi ville man sige, at vores samfund til stadighed bringes i højere overensstemmelse med Skaberens intention, Hans "synspunkt". Vi ved altså, at den sidst opstillede hypotese er tættere på sandheden, da den, i diametral modsætning til miljøflippernes, øger vores systemiske magt i universet. At være "i harmoni med" naturen, svarer altså ikke til en formindskelse af vores indflydelse,

men stik det modsatte, en forøgelse. Magt og harmoni er her fuldstændig kongruente begreber. Men, hvis menneskets fremskridt er det mest naturlige, hvor kommer da denne miljøbevægelses aggressive anti-natur fra? Lad os dykke ned i historiens gemmer, for at forstå hvor nøglen til dette spørgsmål ligger begravet.

De paradigmatiske 68'ere

Miljøbevægelsen er intet nyt under den historiske sol. Her er et brudstykke fra et episk digt fra det gamle Grækenland: "Der var en tid, da utallige menneskestammer, på trods af vid udspredning, undertrykte overfladen af jordens dybe favn, og Zeus så og havde medlidenhed og i sit vise hjerte besluttede at lindre den altnærende jord fra mennesket ved at forårsage den store strid i den trojanske krig, således at dødens last kunne tømme verden. Og heltene blev slået ihjel i Troja, og Zeus' plan gik i opfyldelse [8]." ("There was a time when countless tribes of men, though wide-dispersed oppressed the surface of the deep-bosomed earth, and Zeus saw and had pity and his wise heart resolved to relieve the all-nurturing earth of men by causing the great struggle of the Ilian war, that the load of death might empty the world. And the heroes were slain in Troy, and the plan of Zeus came to pass.")

Nutidens ekko – "overbefolkning!" – af denne oldgamle ideologi springer ikke organisk op som en græsrodsbevægelse, men er i stedet skabt, på unaturlig vis, fra træets oligarkiske "krone"; og hér, gennem 1001-Klubben, WWF, m.fl., får rødderne deres finansielle og ideologiske næring [9]. Den er skabt af en oligarkisk elite, der kaster sig selv i Olympens lys, og ser verdens befolkning som kvæg, der kan kontrolleres på zeusisk manér om nødvendigt. I modsætning hértil står den humanistiske idé, der betragter mennesket som et prometeusisk fornuftsvæsen, der er givet evnen – ja, sågar missionen – at fremme den universelle skabelsesproces. Dette har været, og er stadig den dag i dag, den historiske hovedkonflikt.

I moderne tid – dvs. efter den italienske Renæssance – har konflikten udtrykt sig i kampen mellem den amerikanske Prometheus og den britiske Olymp. Den amerikanske Revolution, støttet af Europas humanistiske kredse, var ikke en spontan uenighed over beskatning eller monopol, men en århundreders kamp mellem disse to diametralt modsatte menneskesyn [10]. I Europa, specielt med Leibniz' og Bachs "elever", som Moses Mendelssohn, Gotthold Lessing, Friedrich Schiller og Ludwig van Beethoven, fandt humanismen sit højeste udtryk i klassicismens Tyskland. Denne leibnizianske alliance mellem Tyskland og USA, illustreret af Benjamin Franklins besøg hos Abraham Kästner og R.E. Raspe [11], byggede "rygraden" i vores vestlige civilisations nyere tid. Det økonomiske højdepunkt fandt sted med Bismarcks adoptering af det "Amerikanske System" i den anden halvdel af det 19. århundrede; en international alliance som på dette tidspunkt ledtes af Henry C. Careys kredse i USA [12]. Men med to verdenskrige, 60'ernes snigmord af moralske ledere i USA, og specielt 68er-oprøret, blev denne historiske rygrad, kulturelt og institutionelt, "knækket", og begge nationer mistede nu forbindelsen til deres bedre prometeusiske natur og dermed deres egen kulturs suverænitæt.

I USA, under Franklin Roosevelt, havde humanismen opblusset, efter 30 års anglofil politik, og Churchill måtte finde sig i at høre hvordan Roosevelts USA planlagde befrielsen og udviklingen af alle de tidligere kolonier [13]. Men denne intention døde med Roosevelt, og de amerikanske soldater – som mere eller mindre bevidst havde delt præsidentens vision – vendte tilbage til et samfund under anti-kommunismens banner. Troen på en bedre fremtid blev nu erstattet med mistroens anti-kommunisme, og frygten for tab af status og sikkerhed afsatte medmenneskelighed og mod. Under sådanne kår opvoksende generationen, der senere skulle blive kendt som "68'erne". Med en konstant trussel af en atomkrig hængende i luften, så en moralsk usikker generation hvordan 60'ernes moralske ledere blev nedskudt én efter én, uden mening og uden forklaring.

Disse omstændigheder skabte en chokeffekt, som førte til en flugt fra virkeligheden, der var for skrækkelig til at rumme. Dionysiske udskejelser i form af psykotropiske stoffer, seksuelle nyskabelser og nye former for støj, blev udtrykket for denne skizofrene flugttilstand, som i stigende grad nu overtog ungdommens angstelige sind.

Robert F. Kennedy – den dræbte præsidents bror – udtalte sig om disse udviklinger, inden han selv i 1968 blev skudt: "Jeg tror at det er forklaringen, egentlig, bag hippierne. De har nået den konklusion, at de ikke kan påvirke deres egne liv og ikke kan påvirke samfundet... så de slukker og lukker. De hiver gardinet ned, og siger, vi vil – vi kan ikke forlade Jorden – men vil forlade den så meget som vi kan." ("I think that's the explanation, really, of the hippies. They've reached the conclusion that they can't effect their own lives and they can't effect society... so they turn off. They pull the curtain down, and say we're going to – we can't get off the earth – but we're gonna leave it as much as we can.")

Dette "parallelle univers" slog sig nu ligeså ned i efterkrigstidens Tyskland – et Tyskland hvis tidligere humanistiske kultur var blevet svækket af hyperinflation og økonomisk destruktion udspændt mellem to grufulde verdenskrige, og angloamerikanske kredses genindsættelse, i Tysklands efterretningstjenester, af en del af de selvsamme nazistiske netværker, der lige havde spredt terror og rædsel – internationalt, såvel som hos den tyske befolkning selv[14]; netværker, som i øvrigt var nemme at afpresse og kontrollere, givet deres fortid. Det er forståeligt, at der var stor utilfredshed med denne situation, men i stedet for at genopleve klassicismens humanistiske idé, smed Tysklands 68'ere "babyen ud med badevandet"; de afviste, som deres jævnaldrende i Amerika, selve idéen om en historisk identitet, og adopterede i stedet idéen om at leve i det sanselige her og nu – som var det en isoleret størrelse afskåret fra fortid og fremtid – og styrtede sig ned i de mørke dionysiske strømme.

Men med afvisningen af en historisk identitet, forkastede de også idéen om fremtiden; de forkastede de næste generationers eksistensberettigelse. Der var ingen fremtid, og deres egen eksistens kunne kun retfærdiggøres gennem dennes absolutte udelukkelse. Dette var ikke blot en personlig "mening"; ikke blot et passivt synspunkt. Fremtiden blev nu til en trussel mod deres identitet, og alle ideologier og politiske initiativer, som søgte at underminere, ja, sågar tilintetgøre, fremtiden, blev nu i stigende grad 68'ernes psykologiske tilflugt. Miljøbevægelsens "grønne" ideologi er ikke andet end dette: retfærdiggørelsen af fremtidens tilintetgørelse. Dette er 68'ernes ideologi, og det er det som vi er oppe imod i dag.

Er der en fremtid?

Nu er tiden kommet til at afvise denne uhyre menneskehadske ideologi med absolut beslutsomhed; ikke blot i sine individuelle argumenter, men i sin helhed. Vi må genoplive og forsvare den fremtid, som 68'erne forkastede årtier tilbage. Hvordan ser denne fremtid ud? Vil den være i overensstemmelse med de love i naturen, som vi præsenterede ovenfor? Selvom vi her ikke vil påstå at kende hele svaret, kan vi dog sige visse ting med sikkerhed. Vi mennesker kan forstå universet, fordi dets underliggende love harmonerer med vores sjæl. Som vi indeslutter og overtager ansvaret for en altid større bid af dette univers, ekspanderes vore virke – og alt liv, som vi tager med os – ikke blot på planeten, men snart, mere og mere, først ud i vores solsystem, og da, længere ud i det stadig ukendte. Og jo mere vi tør tro os ud i dette ukendte, jo mere vil vi begynde at forstå, at det aldrig var et truende mørke, men blot et overset og venligt potentiale der ventede os, ja sågar, vores allerbedste ven. Vi vil erkende, at jo mere vi bevæger os ud i det ukendte, jo mere vil vi der genfinde vores egen sjæls ubegrænsede og sande natur.

Med dette i sinde, lad os afslutte med et par citater fra denne "fremtid" – fra Apollo-astronauternes succesfulde rejse til Månen og hjem igen[15]:

"Når sollyset skinner gennem rummets sortthed, er det sort. Men jeg var i sollyset og var i stand til at kigge på denne sortthed. Jeg mener, hvad er det vi ser? Kald det universet, men det er rummets uendelighed og tidens uendelighed. Jeg kigger på noget der kaldes rummet, som ingen ende har, og tiden, som ingen mening har. Man kan virkelig fokusere på det, fordi man har denne planet derude, denne planet kaldet Jorden, hvilket selv er i denne sortthed, men er oplyst, fordi sollyset rammer et objekt, rammer noget som kaldes Jorden. Og det er ikke en fjendtlig sortthed. Måske er den ikke fjendtlig, på grund af Jordens skønhed, som giver den en slags liv. Jeg følte mig meget velkommen der. Ved du, Månen har ventet på os i tusinder af år... millioner af år, måske, medmindre nogle andre har været der før os, på et tidspunkt. Det er muligt, selvom vi ikke så nogle beviser derpå. Jeg følte det som om at jeg var den eneste der, men ikke et rumvæsen... ikke et rumvæsen i form af at invadere en andens domæne. Jeg opfattede ikke Månen som fjendtlig. Jeg opfattede den som meget majestætisk smuk. Blid i farve, men majestætisk smuk."—Gene Cernan, Apollo 17

("When the sunlight shines through the blackness of space, it's black. But I was in sunlight and I was able to look at this blackness. I mean what are you looking at? Call it the universe but it's the infinity of space and the infinity of time. I'm looking at something called space that has no end, and at time that has no meaning. You can really focus on it because you've got this planet out there, this planet called Earth, which itself is in this blackness but it is lit up, because the sun-light strikes on an object, it strikes on something called Earth. And it's not a hostile blackness. Maybe it's not hostile because of the beauty of the Earth, that sort of gives it life. I felt very welcome there. You know, the Moon's been waiting for us for thousands of years ... millions of years, maybe, unless some-one else has already been there before us, at some time. That's possible, although we didn't really see any evidence of that. I felt like I was

the only one there, but not an alien ... not an alien in terms of invading someone else's domain. I didn't find the Moon hostile. I found it very majestically beautiful. Bland in color, but majestically beautiful"—Gene Cernan, Apollo 17)

"Okay, Houston, mens jeg er herude i det ukendtes vidundere ved Hadley [-bjergets nedre skrån timer på Månen] indser jeg, at der er en fundamental sandhed i vores natur: mennesket må og skal opdage!"—David Scott, Kommandør af Apollo 15 ("Okay, Houston, as I am staying out here in the wonders of the unknown at [the lower slopes of Mt.] Hadley [on the Moon], I realized there's a fundamental truth to our nature: man must explore!"—David Scott, Commander of Apollo 15)

"Evolutionens vej er nu i rummet, lige så meget som på Jorden. Mennesket, som en art, har vist, at menneskeheden var klar til at binde sig til... at leve i miljøer, som var komplet anderledes... end dem som arten udviklede sig i... Menneskeheden s evolutionskurve er blevet bøjet..."—Harrison Schmitt, Apollo 17

("The path of evolution is now in space, as much as on earth. Man has shown that as a species ... mankind was willing to commit itself ... to living in environments that were completely different ... than those in which the species evolved... The curve of human evolution has been bent."—Harrison Schmitt, Apollo 17)

Dette er blot et splitsekund af den kontinuerlige inspiration, der venter os og den fremtidige menneskehed. Denne fremtid kan være den smukkeste, den mest fascinerende, den mest glædelige af alle epoker indtil nu oplevet af den samlede menneskehed. Med den nye Silkevejspolitik, med rumfartens optimistiske tilbagevenden og med en ny tørst efter det sande og smukke i menneskets natur, står vi på tærsklen til en ny æra. Potentialet er synligt for dem der kan se. Men om det vil lykkes os at realisere denne glade, menneskelige, ubegrænsede fremtid eller om den grønne pessimismes unaturlige og menneskehadske mørke vil sprede sig og slukke dette lys, det,

kære læser, er nu op til dig.

Artikelen blev oprindeligt udgivet i det tyske tidsskrift Fusion, Vol. 40, No. 2, 2019, og EIR tidsskrift Vol. 48, No. 17, den 23. april 2021.

Fodnoter:

[1A] "Five-year averaged values of annual mean (1979-2016) tropical bulk TMT as depicted by the average of 102 IPCC CMIP5 climate models (red) in 32 institutional groups (dotted lines). The 1979-2016 linear trend of all time series intersects at zero in 1979. Observations are displayed with symbols: Green circles – average of 4 balloon datasets, blue squares – 3 satellite datasets and purple diamonds – 3 reanalyses. See text for observational datasets utilized. The last observational point at 2015 is the average of 2013-2016 only, while all other points are centered, 5-year averages." Fra J.R. Christys foretræde.

[1B] Præsentation af Henrik Svensmark på Nærum Gymnasium, den 28. August, 2017: <https://www.youtube.com/watch?v=lGaJvVoLsuM>.

[1C] "The linear trends of the average of the climate model simulations (red) and the averages of the three types of observational datasets described in the text." Fra J.R. Christys foretræde.

[2] For yderligere detaljer, se denne artikel: <https://climatechangedispatch.com/when-32-6-becomes-97-the-bald-faced-lie-that-changed-the-western-world.html/>

[3] Se: <https://skepticalscience.com/tcp.php?t=search&s=a&a=&c=3&e=3&yf=1991&yt=2011>

[4] Se: <http://www.sciencebits.com/bundestag>

[5] Et af de bedste eksempler er den Store Iltkatastrofe, som fandt sted for omkring 3 milliarder år siden, hvor

cyanobakterier frigjorde enorme mængder af ilt i havene og i atmosfæren, og forårsagede en masseudryddelse.

[6] Gottfried Leibniz' Monadologi

[7] Leibniz' beskrivelse af $Vis Viva = m \times v^2$, fremfor Descartes' $m \times v$, er grunden til at dampmaskinen fungerer, da partiklers hastighed pludselig får en langt væsentligere rolle. Se også Leibniz, Papin and the Steam Engine: A Case Study of British Sabotage of Science: https://archive.schillerinstitute.com/educ/pedagogy/steam_engine.html

[8] Kypria; et fragment af et tabt episk digt fra det gamle Grækenland.

[9] Se Lyndon LaRouches "The Coming Fall of the House of Windsor," EIR magazine, Vol. 21, No. 43, October 28, 1994.

[10] Se H. Graham Lowrys How the Nation was Won: America's Untold Story, Vol. 1: 1630-1754, Executive Intelligence Review, Washington, D.C. 1988.

[11] Se David Shavins "From Leibniz to Franklin on 'Happiness,'" i Fidelio magazine, Vol. XII, No. 1, Summer 2003. Gentrykt her: https://archive.schillerinstitute.com/fid_02-06/031_happinessA.html.

[12] Se Anthony Chaitkins "The 'Land-Bridge': Henry Carey's Global Development Program." EIR magazine, Vol. 24, No.19, May 2, 1997, pp. 30-53.

[13] Se Franklin Roosevelts søns, Elliot Roosevelts, bog Som Han Så Det.

[14] Se Helga Zepp-LaRouche, ed., The Hitler Book, New Benjamin Franklin House, New York, NY. 1984.

[15] Fra dokumentaren For All Mankind, the first part of which

can be found here: https://youtu.be/otvtMfEI_9w?t=3

NYHEDSORIENTERING FEBRUAR- MARTS 2021:

**Ny præsident i USA: Krig
eller fred?**

Download (PDF, Unknown)

POLITISK ORIENTERING den 4. marts 2021:

**Det er ikke i Israel, men i
samarbejde med Kina og
Rusland,
at COVID-19 og andre
problemer løses**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd: (Der er ingen lyd i et par korte udfald, hvor der blev stillet spørgsmål.)

Schiller Institutet · Det er ikke i Israel, men i samarbejde med Kina og Rusland, at COVID-19 og andre problemer løses

Formand Tom Gillesbergs blev interviewet på DR P4, om at stille op som løsgænger, den 23. februar 2021

3 minutter:

Schiller Institutet · Tom Gillesberg På P4 23.2.21

København, 23. februar 2021 (Schiller Institutet i Danmark) – I dag blev Tom Gillesberg interviewet af DR's populære landsdækkende radiokanal P4 i et program om løsgængere. De to værter, Knud Lind og Lotte Friis, ønskede at diskutere, hvorfor der i øjeblikket er det største antal løsgængere i Folketinget nogensinde, som alle har forladt de politiske partier, de blev valgt til at repræsentere, efter at de var blevet valgt. P4-værterne kontaktede Tom Gillesberg, fordi de ønskede at tale med ham om faktisk at stille op som en løsgænger, og fordi de erkendte, hvad der forstås af mange, at han er blevet en politisk institution i Danmark på grund af sine mange valgkampagner. Her er et udskrift af det 3 minutter lange interview, som blev sendt direkte kl.10.40.

P4 vært: (Efter at have forklaret, at de nuværende løsgængere havde forladt deres partier efter de var blevet valgt, fortsatte værten) Men der er også dem, der stiller op til valg som løsgængere. Og nu skal vi helt til bunden med måske den meste erfarne herhjemme i netop det, at stille op til valg som

løsgænger, Tom Gillesberg, velkommen i " Formiddag på 4'eren."

Tom Gillesberg: Tak.

P4: Du er formand for Schiller Instituttet og har været stillet op til samtlige kommunal- og Folketingsvalg siden 2005. Man er fristet til bare indledende at spørge, hvorfor meldte du ikke ind i et parti? Så kan det være, at chancen for at komme ind er større?

Gillesberg: Fordi hele min idé var at ændre hele den politiske diskussion – at tage de virkelig store spørgsmål op, der bestemmer, hvordan fremtiden se ud, og så inddrage befolkningen i dem. Og det er ikke, hvad de politiske partier gør, så min platform har ikke været, at jeg skal have en politisk karriere. Siden jeg mødte Lyndon LaRouche og blev politisk aktiv, var det, at få de store spørgsmål, der bestemmer fremtiden, sat på dagsorden. Og det at stille op som løsgænger eller til kommunalvalget har været en måde for mig at komme ud med de visioner og idéer.

P4: Ja, fordi nogle af dine mærkesager gennem årene har været, at vi skal hente stoffet helium-3 på Månen og bruge det til at lave fusionsenergi her på Jorden, og du har også haft, at der skal oprettes et dansk magnetnet, der skal kobles til den Nye Silkevej, som er en togrube til Beijing. Og der er intet i vejen med det, og points for det overordnet set, men jeg har lyst til at spørge, har du overvejet nogle lidt mere enkle mærkesager?

Gillesberg: Det er de her store spørgsmål, der kommer til at bestemme, hvilken fremtid vi får. Hvis vi vil have det gode liv for hele Jordens befolkning uden at skulle få, for eksempel, et fossil mareridt, som mange frygter, så skal man bruge helium-3, så skal vi have fusionsenergi. Og det er noget, som ikke kommer af sig selv. Det kræver en intensiv indsats i et-to årtier af mange nationer, og hvis vi er med i det i Danmark, så skaber vi den her fantastiske fremtid.

Men hvis ikke vi tager de her store dagsordener ind, så er der ikke nogle gode løsninger. Så bliver det sådan noget med, at vi skal spare, for at andre kan få det bedre, og det, mener jeg, ville være komplet tåbeligt.

P4: Men Tom, noget af det at være politiker er, et eller andet sted, at vil have noget af det igennem, kort sagt. Hvordan bliver du ved med at tro på det her?

Gillesberg: Det gør jeg ved – vi har, lige i den her uge, faktisk tre nationer, som netop er kommet til Mars. Og når jeg tidligere har snakket om Mars, og at vi skal ud i rummet, så siger folk, "Hvad er det for noget mærkelig fremtidsmusik? " Men det sker. Spørgsmålet er: Kina gør det her. Kina kommer til at tage helium-3 ned fra Månen til fusionsenergi på Jorden. Så det kommer til at ske. Spørgsmålet er så, om vi her i Danmark og vi her i Vesten, skal være med til det? Om vi skal være en del af den spændende fremtid, eller vi bare bliver sådan et eller andet museum, hvor folk kan komme og danse folkedans, og se hvordan man levede i gamle dage.

P4: Tak skal du have, Tom Gillesberg.

'Perseverance' er sikkert fremme på Mars; præcist på pletten og parat til at søge efter liv.

18. februar 2021 (EIRNS) – NASA's Mars-rover, Perseverance, programsat til at ankomme til Mars i eftermiddags, bragede ned gennem atmosfæren og landede kl. 15.55, EST, nøjagtigt efter

planen. Det var femte gang, NASA med succes landede et rumfartøj på Mars. For første gang var amerikanske og europæiske rumfartøjer, der allerede var i omløb om Mars, målrettede og i nogle tilfælde omplaceret for at fotografere og filme fartøjets indrejse, nedstigning og landing. Perseverance var i sig selv for første gang udstyret til at optage lydene [produceret af det danske firma DPA-mikrofoner] og nogle billeder af dets indrejse, nedstigning og landing (Entry Descent Landing). Det blev beskrevet som 'første gang vi har ører på en anden planet'. Inden for få minutter efter landingen havde Perseverance selv sendt billeder af sine omgivelser tilbage. Missionschefer forventer at modtage flere billeder i løbet af den kommende dag eller deromkring.

Under en briefing efter landingen rapporterede EDL-projektleder Al Chen med glæde, at Perseverance havde fundet en god "parkeringsplads" i Jezero-krateret, godt inden for dets målområde, og var landet med meget lille hældning (1,2 grader). 'Surface-teamet', der vil fungere indenfor en Mars-tidsramme synkront med deres marsbil er allerede på arbejde og tjekker marsbilens status, hvor dens elektriske systemer så godt ud lige efter landing. Marsbilen vil blive "pakket ud" – forskellige arme og instrumenter åbnes – i løbet af de næste par dage, og holdet begynder derefter at finde ud af, hvorhen den vil rejse og på hvilken rute, hvordan den undgår sandkrusninger og undersøger forskelle i terræn, når den kører ud for at finde et godt sted for en heliport til at teste 'Ingenuity', det første flyvende fartøj, der nogensinde er indsat på Mars.

Perseverance, kendt som "Percy" af hendes udviklere og beundrere, er et stort fremskridt i forhold til sin soldrevne forgænger på størrelse med en golfvogn. Percy vejer et ton og er på størrelse med en bil, og den er atombrevet. (Holdet beskrev, hvordan der ikke længere er grund til at bekymre sig om, at der kommer sand på solpanelet.) Der er masser af pålidelig strøm til den toårige mission. Den understøtter

avanceret udstyr, specielt designet til at søge efter liv på Mars.

Jezero-krateret er stedet for en gammel sø. Det blev udvalgt på grund af sin unikke status på Mars – efter tydeligt at have kanaler til ind- og udgang af vandet. Nær indgangen er en meget rig "delta"-region, der anses for at være ideel til at finde Mars-mikroorganismer. Medlem af videnskabsteamet Matt Wallace beskrev stedets geologiske rigdom, og sagde at de har "år med videnskabelige undersøgelser" foran sig.

Et af de mest spændende træk ved denne mission er dens indsamlingssystem til at indsamle og opbevare overfladeprøver, der skal udvindes og returneres til Jorden i forbindelse med den første "tur-retur" Mars-mission, som må følge efter. Rørene, der bruges til at indsamle prøver, har været gennem en meget streng desinficeringsproces for at sikre, at alle fundne mikroorganismer rent faktisk ville stamme fra Mars.

Præsident Biden ringede for at lykønske holdet, og sagde at han ville lykønske dem personligt.

Billede: WikiImages from Pixabay

Mars ohøj!

18. februar (EIRNS) – Det amerikanske Mars-landingsfartøj, Perseverance, landede med succes på Mars i dag kl. 15:56. EST, alt imens Mars-rumfartøjerne fra Kina og De

forenede arabiske Emirater, der ankom blot få dage forinden, kredse om planeten. Det er vanskeligt at forestille sig et bedre billede af en forenet menneskehed, der har påbegyndt en fælles mission, der udgør essensen af menneskets rolle i universet: 'Håb', 'Himmelske Spørgsmål' og 'Udholdenhed' (Hope, Tianwen-1 og Perseverance, navnene på de respektive rumprogrammer, *red.*)

I sit ugentlige webcast i går talte grundlægger af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, om denne mission: "Dette er fremtiden, hvis mennesket skal leve som en udødelig art – hvilket var en forestilling, som min afdøde mand skabte – fordi vi er forskellige fra andre arter, fordi vi har kreativ fornuft. Vi kan løse ethvert problem gennem videnskabelige og teknologiske gennembrud ved at opdage nye love i universet. Og da det menneskelige sind er det mest avancerede element af dette univers, er der al grund til optimisme, at når vi først afstemmer vores egen eksistens og vores egen praksis med universets love, er vores chancer for at blive den udødelige art absolut tilstede. Men det kræver rumfart som en forudsætning, og jeg tror, at denne idé om nationer, der arbejder sammen for at opdage universets smukke hemmeligheder, giver en forsmag på, hvordan menneskehedens fremtid kan se ud, når vi beslutter at blive voksne".

I tankerne kan man modstille det billede af mennesket som en kreativ, rumfarende art med det billede, der har ført til det nuværende bratte fald i potentiel relative befolkningstæthed bredt over den transatlantiske region, med alle deraf følgende konsekvenser: en planetarisk pandemi; evindelige krige og risikoen for atomkrig; massearbejdsløshed og desperate bølger af migration og nu et dramatisk fald i den gennemsnitlige forventede levealder i selve USA. Ifølge en ny undersøgelse fra CDC faldt den gennemsnitlige forventede levealder alene i de første seks måneder af 2020 med et helt år: fra 78,8 i 2019 til 77,8 i løbet juni 2020. Det er det største enkeltfald siden Anden Verdenskrig, og det afspejler både den direkte og

Helga Zepp-LaRouche, den 17. februar 2021

c

I sin ugentlige dialog advarede Helga Zepp-LaRouche om, at de totalt unødvendige dødsfald og lidelser i Texas og andre amerikanske delstater på grund af en polarkoldfront giver et tegn på hvad der vil ske, hvis den "store nulstilling" og dens grønne New Deal ikke stoppes. Disse dødsfald er ikke resultatet af en "naturkatastrofe", men en advarsel om hvad for en fremtid vi står overfor, hvis nedlæggelsen af kul- og atomkraftbaseret elektricitetsproduktion ikke tilbagerulles. Den nye EIR-rapport, "The Great Leap Backwards" ("Det store spring bagud"), giver både en analyse af de tydelige farer ved at vedtage en grøn dagsorden, og et alternativ baseret på hendes afdøde mands, Lyndon LaRouches, videnskabelige idéer.

Helga Zepp-LaRouche diskuterede også, hvordan kampagnen for konfrontation med Rusland og Kina udsætter menneskeheden for truslen om atomkrig på et tidspunkt, hvor samarbejde ikke kun er bydende nødvendigt, men også opnåeligt. Hvis NATO insisterer på sanktioner mod Rusland over den meget opblæste Navalny-affære, burde nationer som Tyskland, Frankrig og Italien forlade NATO. Tilsvarende viser EU's manglende evne til at beskytte sine borgere mod COVID-pandemien ved igen at forkludre leveringen af vacciner, at denne form for overnational institution ikke er i stand til at sørge for borgernes behov – en fiasko, der også ses i de sandsynlige ødelæggende virkninger af dets kampagne for en europæisk Grøn New Deal, hvilket kunne føre til en nedbrydning af det europæiske energinet.

Hun stillede de økonomiske og strategiske tragedier, der

udvikler sig i de transatlantiske nationer, i modsætning til det optimistiske potentiale i de tre samtidige rummissioner til Mars. Det faktum, at De forenede arabiske Emirater startede sit rumprogram for kun seks år siden, giver håb om at, med internationalt videnskabeligt samarbejde, kan nationer bevæge sig hen imod en fredelig udforskning af vores univers, med enorme fordele for alle.

Afskrift på engelsk:

Deaths from Power Outages in Texas Give a Foretaste of Things To Come with the Green New Deal

The LaRouche Organization Webcast with Helga Zepp-LaRouche

Wednesday, February 17, 2021

HARLEY SCHLANGER: Hello, I'm Harley Schlanger with our weekly dialogue with Helga Zepp-LaRouche, the founder and chairwoman of the Schiller Institute. It's February 17, 2021, and Helga, we have an extremely dramatic development, which seems ironically to coincide with the release of our Special Report, and that is the cold front that has hit Texas, leaving between 3 and 4 million people freezing in the dark. This is really quite dramatic, isn't it?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Yes, it is actually very horrible, because already 26 people died. Now, this is incredible, and you have the state of Texas, where the wind turbines froze up, the solar panels were covered with snow, so the energy production went down from an average of 25,000 MW to only 12,000 MW, and naturally you have blackouts, not only in Texas, but now there are rolling blackouts in 14 other states in the United States.

Now, this is absolutely unnecessary, and it's not a natural catastrophe. People should not look at it this way, because if

you had normal coal-generated energy and nuclear energy, you would not have this situation, so people should not say this is a “natural” catastrophe. Because I would rather say, if we want to have a good note about it, we should take it was a warning from St. Peter, a warning sign what could happen with the weather if you don't have the energy required to deal with it.

Since we have this new report out, “The Great Leap Backward—LaRouche Exposes the Green New Deal,” and the Great Reset, there we have warnings in it, that this will lead to blackouts and the blackouts could be even more dramatic. We have the case of the EU, where studies were made by the scientific advisory service to the German Parliament, already nine years ago, that you could have a collapse of the entire European energy grid, and that would have much more devastating consequences than even this. But this is bad enough. I think 4 million people in Texas, in the U.S., and 5 million people in the north of Mexico are without electricity. Now, that means people can die in the cold, they can die of the effects of it in various ways, and I think it's quite important that the former governor of Texas, Rick Perry, who was also the Energy Secretary in the Trump administration, blasted this in a very powerful way, saying that if you cut out coal, if you cut out nuclear energy, then you are completely dependent on an ideologically based energy policy, and people are dying! And that is what would happen if you have an energy policy defined by such people as AOC [Rep. Alexandria Ocasio-Cortez] and the like.

So, this is a very serious warning, and I can only advise people to get the Special Report *EIR* has put out, because the consequences of what the Great Reset would do, the Texas developments give you a meager foretaste of the kind of economic collapse which would result as a consequence of the implementation of this policy. And this could lead to very dramatic developments, social chaos; it would have a

devastating effect on the strategic situation, because some parts of the world are not so stupid—Japan, for example, when they had a snowstorm, I think it was last December, the Energy Minister immediately said that Japan must turn back on all of its nuclear plants; and obviously, Russia, China, India, they are all massively investing in the production of fission energy, of the third generation fission energy, and naturally, very much emphasis on fusion power [research]. But the idea that the world can live without coal plants, modern coal plants which are absolutely environmentally friendly, I think this is really an illusion and must be corrected immediately.

SCHLANGER: One of the things I found most interesting, is that Rick Perry, in his discussion also mentioned the advances of nuclear fusion, so that's a very good sign that there are at least some people thinking.

But Helga we have another problem that this comes up against, which is the absolute dysfunction of the political parties in the United States, with a feud going on in the Republican Party which broke out this week; with the Democrats somewhat chaotic and stuck with nothing but the Green New Deal. How does this look to you?

ZEPP-LAROUCHE: It looks very worrisome, because also the fact that Kamala Harris is now conducting foreign policy with President Biden resting in Camp David. This has caused the raising of quite some eyebrows, because normally a Vice President participates maybe, in overseas phone calls, but here, Kamala Harris is conducting foreign policy all by herself. So the question is, in what condition is President Biden? Naturally, the situation in the Republican Party is one of utmost chaos.

And I think the only way how this can be addressed, is that we have to organize with The LaRouche Organization and the Schiller Institute to really promote, absolutely, the solutions of my late husband Lyndon LaRouche, and hopefully

large segments of the population will understand that a change of the paradigm is absolutely necessary. At this point, the only voice of reason is really coming from The LaRouche Organization and the policies promoted by my late husband. But it needs a broad mobilization of the population to change the course of these developments.

SCHLANGER: One of the things that The LaRouche Organization is doing is conducting a series of dialogues, such as the one from last Saturday on U.S. Russia policy. [https://laroucheorganization.nationbuilder.com/forum_worsening_us_russian_relations_reverse_them_with_new_paradigm_or_face_nuclear_war] It is clear that the war machine that was never removed under President Trump is now back on all gears, targetting Russia and China. Where do you see this headed?

ZEPP-LAROUCHE: It is extremely dangerous. We had the Atlantic Council Paper, "The Longer Telegram," so-called, basically referring to the "long telegram" paper by George Kennan from 1946, now referring to the need to have regime change against China, especially targetting Xi Jinping to be toppled. Now, if you put yourself in the shoes of such a government as China, and you hear that coming from the largest nuclear power, and probably still the largest economy in the world, it has consequences. It leads to a hardening of positions. And in a certain sense, this is going on against Russia, with the Navalny campaign. So I think it's quite interesting that Prof. Lyle Goldstein, who is from the Naval War College, he made a couple of warnings, both in the radio and also in the *Washington Times*, basically saying that this is leading to a situation where there is practically a warlike situation between the United States and Russia, and that the people who are pushing the Navalny campaign should be aware of the fact, is it really in the interest of the West to have a very sizable nuclear power like Russia to have chaos, or is it not in the interest of the Western countries, that the nuclear weapons of Russia should be under the control of a stable,

unified force—I mean, just imagine, you have a civil war in Russia and then these nuclear weapons would get into the hands of some strange, terrorist kind of forces!

I think that there is actually the need to really be aware of that, and come to the conclusion that this whole policy of sanctions against Russia is not functioning; this was, for example, just made as a statement by the head of the Kiel Institute for the World Economy [<https://www.ifw-kiel.de/>], Mr. Gabriel Felbermayr, who said that the whole idea of sanctions against Russia does not function, because you don't get countries like China, or India, or other partners of Russia to cooperate, so therefore, the only forces which are hurt by the sanctions, is, in this case, emphatically Germany. So, this whole policy of geopolitical confrontation can only lead to a complete catastrophe, if it is pursued.

SCHLANGER: There's also a very sharp warning coming from Sergey Lavrov, the Russian Foreign Minister, about the policies of the EU, which are definitely part of this anti-Russian grouping.

ZEPP-LAROCHE: Yes. He said that if this is stopped, if these sanctions are not stopped, that Russia is prepared to break off all relations to the EU. Now, there was a rather stupid article in the *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, basically pooh-poohing it, saying this is just meant to cause people to now say, "Oh, we should do something now that this doesn't happen." But these liberals, and the *FAZ* is full of them, they don't understand the connection between cause and effect, but these policies, as I said, they lead to dramatic changes.

I mean, if you put yourself in the shoes of Russia and China, what is the natural consequence of these policies coming from the U.S., from the EU, from Great Britain? Already in October 2020, at the annual Valdai conference, Putin raised the possibility—this is not the first time it was raised, but he raised it publicly at this Valdai conference—the possibility

of a Russian-Chinese military alliance. And this was brought up again on Feb. 4, this year, in a meeting between Wang Yi, the Chinese Foreign Minister, and Sergey Lavrov, discussing this option. Now, Putin in some context, also said it's not necessary, but obviously, it would be a major change in the strategic situation. What it would do is, it would protect China, if China would sort of come under the nuclear umbrella of the Russian nuclear forces, which are sizable, they're extremely modernized; Putin had introduced these new weapons systems, the hypersonic missiles, the nuclear-powered submarines—all weapons systems which sort of make the previous plans for a global missile defense system by the U.S. and by NATO obsolete; obviously, all these countries are working high-speed in their own hypersonic missiles, so it's a dangerous arms race.

But, it would mean, if China would come under the nuclear umbrella of Russia, it would completely change the situation for good; it would basically make a limited nuclear attack on China impossible, unless you want to have World War III all the way. It would basically allow China a greater flexibility in dealing with the problems in the South China Sea, in respect to Taiwan. It would definitely have an incredible signal effect on all the countries participating in the Belt and Road Initiative. It would basically give them assurance that there can be a peaceful win-win cooperation.

Now, obviously, the efforts by the U.S. is to counter that, and that was going on already with the Trump administration, Pompeo and Esper, to build the Quad, that is, the Indo-Pacific alliance, trying to pull India into an alliance with the United States against Russia and China. But that is the kind of geopolitical games which really is what led to World War I and World War II, and I think it is really something we have to overcome: Because if this kind of geopolitical maneuvering is going on, the Damocles Sword of nuclear extinction hangs over the world. And people should really wake up.

The only consequence for European nations is to stop the sanctions campaign against Russia, to stop supporting Navalny, who is—it's a typical Western intelligence-promoted operation for regime change in Russia. I think his support in Russia is very little. He has maybe a few hundreds of supporters—that looks big when they go on the street—but in reality it's a very tiny fraction of the Russian population, and as we discussed previously, Ahurkov, one of the campaign managers of Navalny had begged the British second in command in the Moscow Embassy for money so they could do these operations. This is really something which should not happen! Regime change policy is a complete interference into the sovereignty of a country, and it is what Obama and Tony Blair were doing, the so-called "humanitarian interventions," "spreading democracy"; democracy has gotten a very bad name as a result. And what should happen instead, is that the European nations, like Germany, France, Italy and others should leave NATO and rethink what is their security interest. I think we need to discuss a new security architecture, and that must represent the security interests of every single country on the planet, if we want to overcome the danger of nuclear war.

So, I think the consequence of this is to really leave the kind of NATO alliance, which has become obsolete in any case, after the dissolution of the Warsaw Pact, and right now, the idea to expand NATO as a global force, is really—it will lead to World War III if it's not stopped.

SCHLANGER: You mentioned China possibly going into an alliance with Russia: The Chinese made a threat that they may withhold rare earth materials that are necessary for aircraft construction and other kinds of defense contracting. How serious is that threat?

ZEPP-LAROUICHE: Well, I think it's being seriously looked at. I think the Chinese government has started an investigation, exactly of what the effect would be, as you say, on the military sector, on the production of fighter jets, and if

this escalation increases, one could actually see that happening. That would be a sort of nuclear bomb, but it would be one of these signs of a prewar situation if it happens.

SCHLANGER: And speaking of pre-war, we're seeing a number of developments in Southwest Asia around Yemen, also around Syria with the Israeli strikes on Syria, threats to Iran. How does this situation look from your standpoint?

ZEPP-LAROCHE: The situation in Yemen is a complete tragedy, and also I can only say the world community which allows this to happen—I mean, the Yemen population is the worst humanitarian catastrophe in years; it's escalating; everybody knows it, nobody does anything decisive about it. Right now you have 2 million Yemeni children under the age of 5 who are in acute malnutrition; 400,000 of those are in acute severe malnutrition, which is acute danger of starvation. Now how easy would it be to tell the Saudis, "you open the ports, you allow the entrance of food aid," and if the EU and the United States and some other countries would really put their foot down, it could be remedied, practically in a week! The fact that this is not happening, I really think that the EU policies on the question of refugees, what they have done with Frontex [EU's border guard] backing and participating in the pushback operations against refugees, all of these policies are completely inhuman, and I think any nation in Europe that wants to have a decent policy should leave the EU! The EU and NATO, right now, are really alliances which are completely against the interests of the member states, and there is no need to have a bureaucracy in Brussels.

Look what they did in terms of getting vaccines: Ursula von der Leyen is a complete failure; this woman was a problem when she German Defense Minister. Now her record as the so-called President of EU Commission is a disaster. Why does she not resign? She should resign! And I think the European nations should leave the EU and form an alliance as republics of "fatherlands" as de Gaulle was calling for it, and you can

have a multinational cooperation for the development of Africa, for the reconstruction of Southwest Asia, and you don't need a supranational bureaucracy.

These things have to be remedied, and these policies are clearly not in the interests of the European nations. And in the case of Yemen, I really appeal to all of your viewers—that is, you—to help to change the policy in respect to this genocide which is going on before our very eyes.

SCHLANGER: Now, speaking of the EU, we have the man from the British royal yacht *Britannia*, who is now moving into power in Italy, Mario Draghi, former head of the European Central Bank: This is just another disaster, and he's committing himself to the entire policy of so-called "monetary integration." Is this going to go over in Italy?

ZEPP-LAROCHE: We have to see. Right now, you have the Lega being in the government, and they have one minister post; I think one big test case will be what happens to the Messina Bridge and also the Taranto steel plant, which Draghi basically wants to shut down, and the EU wants to shut down: This steel plant is the production facility which could actually produce the amount of steel needed for the Messina Bridge [to Sicily], which obviously would completely change the dynamic in terms of the Mezzogiorno, bringing real development to Southern Italy and Sicily. And the Lega basically wants to convince Draghi to go ahead with this bridge. Let's see how this plays out: Draghi made his first speech in the Senate which was unfortunately, everything one could expect. He made the absurd statement saying that the more there is European integration, the more Italian, the Italians become. He also called for Schumpeter-like "creative destruction," saying that some industries are not worth saving. So this is exactly what one could expect from somebody who has been in the ECB for many years, and demanding all kinds of "reforms" which created the problems in which Italy right now finds itself. So this does not look good.

SCHLANGER: To conclude, we want to go back to this question of Lyndon LaRouche's solutions, and you've been speaking very enthusiastically about the development of the space program in the United Arab Emirates. We now have a Chinese mission on Mars, and as of tomorrow, there will be U.S. rover landing on Mars. How significant is this? This really does represent—when you talk about the Texas situation being the foretaste of the bad things that could come from the Great Reset, doesn't this project around Mars give us a foretaste of the good things that could come out of international scientific cooperation?

ZEPP-LAROUCHE: Obviously. Look, for the Mars missions—I'm still most impressed by this U.A.E. operation, because this was a Mars mission which was only started, I think six years ago; so, in an incredible speed, they caught up, at least with Japanese help, but nevertheless, and they have now an spacecraft in Mars orbit. This shows you that any developing nation—after all the Gulf States only discovered oil less than 30 years ago—and turned from total desert states into, in some cases, states which are really doing quite remarkable things, in terms of for example, the Emirates have an island which they irrigated and turned into beautiful gardens and forests. And when my husband and I were in Abu Dhabi in 2002, he made a speech there on the future of oil; this was organized by the Zayed Center. And he basically said, look, forget oil as a fossil fuel, it's too precious and should be used for chemical production, for pharmaceutical production, and use the revenue to invest in the production of water, that will green the deserts.

[https://larouchepub.com/eiw/public/2002/eirv29n23-20020614/eirv29n23-20020614_006-the_middle_east_as_a_strategic_c-lar.pdf]

And he advised basically to go for innovation and leapfrog—and this is exactly what the Emirates have done, and other Gulf States are going in a similar direction. They are cooperating with China on the Belt and Road Initiative, and now you have this Mars mission.

Now, if you think what incredible technologies are opened up with space research and space travel, we have seen it many years ago with the Apollo Project, where it's often cited that every cent investment brought back fourteen cents in terms of value as computers, as all kinds of spinoff products. But we are now on the verge of getting fusion power as a propulsion, which is the only way how human beings could safely get to Mars. There is discussion about studying the weather patterns, the underground water, the traces of life. And obviously, not only manned Mars missions are what is being looked at, but also a village on the Moon, a city on Mars, creating the conditions for longer term existence of man on these planets, as a stepping stone for future interstellar travel. Now, that means that the character of humanity will completely be transformed, because it's very clear that once you undertake such endeavors, you cannot have a geopolitical war on Mars, or else you will not live, and you will not exist.

And the kind of international cooperation among astronauts which we have seen on the International Space Station (ISS), that is the model for the future cooperation among nations, like the United States, Russia, China, India, Europe—the best policy of Europe is their work on ESA, the European Space Agency, where its head, Mr. Jan Wörner, is enthusiastically speaking about the village on the Moon all the time; and ESA has just put out a request for young people to be trained as astronauts. That program should be enlarged. Europe should have a much, much larger space program, and if a small country like the Emirates can have a Mars mission, why cannot Germany have a Mars mission on its own? You know, Germany right now is in place 27, in terms of the number of people being vaccinated; the Emirates are in place 6 or 7.

So there's something right which the Emirates are doing, and something fundamentally wrong what Germany is doing and the EU is doing. However, this is the future, and if mankind is supposed to live as an immortal species—and that was a notion

which was coined by my late husband—because we are different from other species, because we have creative reason. We can solve any problem through scientific and technological breakthroughs, by discovering new laws of the universe. And since our mind *is* the most advanced part of that universe, there is all the reason for optimism that once we attune our own existence and our own practice with the laws of the universe, our chances to become the immortal species is absolutely there. But it does require space travel as a precondition, and I think this idea of nations working together to discover the beautiful secrets of the universe, that gives you a taste of what the future of man can look like, when we decide to become adults.

SCHLANGER: Well, Helga, it's always good to end with a healthy dose of optimism, as you just did. For our viewers, let me remind you: You can get the new report "A Great Leap Backward—LaRouche Exposes the Green New Deal" on why we have to defeat the Great Reset and the Green New Deal, go to <https://schillerinstitute.com> and get an invoice for it.

And Helga, I guess that's what we have now, so we'll see you next week.

ZEPP-LAROUCHE: And join the Schiller Institute!

**Løft jeres blikke mod
stjernerne – der ligger
fremtiden**

4. februar (EIRNS) – "Mennesket længes opad, mod udforskning af rummet med ét altoverskyggende formål: Menneskehedens fulde

udvikling på jorden". Således slutter Lyndon LaRouches artikel fra 1996, 'Space: The Ultimate Money Frontier'. Med tre rumfartøjer, der går i kredsløb omkring Mars eller lander på selve den røde planet i denne måned, er de økonomiske erfaringer som LaRouche underviser i særligt relevante for at skabe en fremtidsorienteret politik i modsætning til den grønne ondskab i 'the Great Reset' (Den store Nulstilling).

Når vi ser tilbage, skabte det amerikanske måneprogram, Apollo, samt de teknologiske, videnskabelige og industrielle fremskridt, der var nødvendige for at muliggøre det, et tifoldigt investeringsafkast. Dette afkast var ikke monetært, såsom det var for de institutionelle investorer, der tjente milliarder på stigningen af GameStops-aktier, men fysisk. Post-Apollo-økonomien, og samfundet, blev beriget med specifikke teknologier, forbedrede værktøjsmaskiner og produktionsteknikker og en overflod af dygtige ingeniører og arbejdere.

I øjeblikket repræsenterer de tre rumfartøjer, der når Mars i de kommende uger – USA's 'Perseverance', Kinas 'Tianwen-1' og De forenede arabiske Emiraters 'Hope' – disse nationer og deres partners forpligtelse til at forøge deres kapaciteter og løfte sløret for universets hemmeligheder.

'Perseverance' har mikrofoner til optagelse af dets indrejse og aflytning af lyden af dets rejse over Mars-terrænet; to dusin kameraer til at optage landingen, styre navigationen, se mineralprøver, bruge røntgenfluoroskopi og synligt lys til at bestemme den kemiske sammensætning af klipper ved at zappe dem med dets laser og skabe 3D-visninger af rejsen; en syv fods robotarm, komplet med en boremaskine med udskiftelige hoveder til udboring af prøver; et plutoniumbatteri og en række antenner til at holde kontakten med Jorden og kredsløbsmodulet. Det vil også bringe den første helikopter til Mars.

'Hopes' kredsløb vil gøre U.A.E. den femte part, der når frem

til Mars efter USA, Sovjetunionen, Den Europæiske Rumorganisation og Indien. Kredsløbsmodulet vil studere Mars' atmosfære. Kinas 'Tianwen-1' kommer i kredsløb blot en dag senere, hvilket gør denne nation til den sjette, der når den røde planet. Ligesom 'Perseverance' består 'Tianwen-1' af et kredsløbsmodul og et landingsmodul med en marsbil, der er udstyret med kameraer, sensorer og en overfladegennemtrængende radar.

I fremtiden vil menneskehedens formål i rummet udvides til at omfatte en familie af rumstationer i kredsløb om Jorden, gennemgribende fremskridt med at bringe nyttelast i kredsløb, minedrift af helium-3 på månen som et fusionsbrændstof, atomdrevne raketter og en videnskabskoloni på Mars. Som LaRouche skrev i 1996: "Universet er tæt besat af astrofysiske anomalier, som vi ved eksisterer, men mangler midlerne til at undersøge på en mere effektiv måde... antallet af nye grundlæggende opdagelser, som venter menneskeheden, fra selv de indledende næste skridt mod Mars-kolonisering, er utrolig stort: disse anomalier alene ville sikre os adskillige store videnskabelige gennembrud inden for videnskabspraksis på Jorden".

Vi bliver nødt til at arbejde hårdt for at nå disse mål! Sikring af en global udvikling af infrastruktur – såvel 'hård' (transport, elektricitet, vand, sanitet, hospitaler) som 'blød' (uddannelse, sundhedsarbejdere, videnskabelige institutioner) – betyder en forpligtelse til at vælte det rådne imperialistiske paradigme for finanser og befolkningsreduktion, der forurener så mange sind og institutioner i den transatlantiske verden. Den formentlig mest destruktive mentale forurening, som kræver nødhjælp, er den grønne ideologi, der ser menneskelig handling og udvikling som en unaturlig ødelæggelse af den præ-menneskelige (og derfor "perfekte") naturtilstand. Evnen til at håndhæve denne ideologi på verdensplan har store problemer i kraft af uafhængigheden af nationerne Rusland og Kina og den

hæsblæsende vækst i sidstnævnte land – vækst, som det eksporterer gennem sit Bælte- og Vejinitiativ.

For at forhindre muligheden for at USA beslutter sig til en mission for vækst og samarbejde med andre stormagter, har kampagnen for at fremstille Rusland og Kina som en kombination af 'autoritær', 'ondartet' (et ord der har mistet enhver betydning), eller som at de 'søger at udvikle deres egne imperier', nået et nyt niveau med direkte angreb rettet mod præsidenterne Putin og Xi, såvel som regimeskifte-operationer, som med tilfældet Alexej Navalny.

Det er det britiske imperium, der har skabt og presser på med disse grønne og geopolitiske myter, og det er dette imperium, som vil blive besejret ved at afsløre den morderiske sandhed om 'Great Reset'/'Green New Deal', og ved at afsløre den utrolige fremtid som kan blive vores, hvis vi vender vore blikke og tanker opad mod stjernerne.

Ligesom vi ser frem til gode nyheder fra Mars denne måned, kan vi også se frem til stærke efterretninger fra EIR og LaRouche-Organisationen for at besejre den grønne forurening, der truer med at trække os ned i snavset.

Billede: "Earth and Mars to scale." by Bluedharma is licensed under CC BY-ND 2.0

**POLITISK ORIENTERING den 29.
januar 2021:**

Regimeskifte i USA og den "grønne genstart" fjerner ikke verdens problemer

Med formand Tom Gillesberg

Video: (via Zoom)

eller her på YouTube.

Lyd:

Schiller Institutet · Regimeskifte i USA og den "grønne genstart" fjerner ikke verdens problemer.

Fusionskraft og Kina. Interview med Dr. Luo DeLong, direktør for ITER Kina foretog af Michelle Rasmussen i København.

Den følgende artikel blev udgivet i EIR tidsskrift den 21. januar 2021:

The following interview was conducted on February 27, 2018, at the Big Science Business Forum 2018 in Copenhagen, by Michelle

Rasmussen of EIR Copenhagen. It was published in Europe at that time, but never published in the United States. The video of the interview can be seen [here](#), and an interview with the Communications Director of Fusion For Energy, the European section of ITER, can be seen [here](#).

EIR: Hello. We're reporting from the Big Science Business Forum 2018 in Copenhagen, Denmark. I'm very happy that Dr. Luo Delong, who is China's director for the International Thermonuclear Experimental Reactor (ITER China), has been kind enough to speak to us about the Chinese fusion energy program. Dr. Luo, could you say something about China's involvement generally, why China thinks it's important to develop fusion energy, and also, about China's involvement in the ITER project, and any other projects?...

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

POLITISK ORIENTERING den 4. december 2020.

Så længe Trump ikke kapitulerer er der håb – Kina viser vejen til månen og fusion

Med formand Tom Gillesberg.

Video: [Klik her for at se via YouTube](#)

Lyd: [Klik her for at høre via Soundcloud.](#)

Videoerne fra Schiller Instituttets internationale konference

**Lørdag og søndag den 12.-13.
december**

**Verden efter det amerikanske
valg:**

**Skabelsen af en verden
baseret på fornuft**

Panel 1, lørdag den 12. december kl. 15 dansk tid:

**"Hold sammen eller hver for sig": Frie og suveræne
republikker, eller digitalt diktatur. (Se beskrivelsen
nedenunder.)**

Panel 2: lørdag den 12. december kl. 19 dansk tid:

**Undgå faren for 3. verdenskrig: En strategisk orden baseret på
menneskehedens fælles mål. (Se beskrivelsen nedenunder.)**

Panel 3: søndag den 13. december kl. 15 dansk tid:

Overvind den globale sundhedskrise og den pandemiske hungersnød: Tænkning på niveauet af modsætningernes sammenfald. (Se beskrivelsen nedenunder.)

Panel 4: søndag den 13. december kl. 19 dansk tid:

En menneskelig fremtid for ungdommen: En renæssance drevet af Beethovens klassiske kultur. (Se beskrivelsen nedenunder.)

1 minute lang video invitation:

Lørdag-søndag den 12.-13. december kl. 15 dansk tid begge dage afholder Schiller Instituttet en international konference via internettet for at behandle det presserende spørgsmål, som hele menneskeheden står over for: "Verden efter det amerikanske valg: Skabelsen af en verden baseret på fornuft." Grundlægger og præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, meddelte, at en fuld invitation og foreløbig liste over talere snart vil være tilgængelig, og at konferencens indhold vil fokusere på følgende:

Uanset udfaldet af den uhørte kamp omkring det nylige amerikanske valg, står det allerede klart, at det ikke kun er en intern amerikansk affære, men også en begivenhed af højeste internationale strategiske betydning. Efter fire år med en fuldstændig synkroniseret international dæmoniserings-kampagne imod præsident Donald Trump, men samtidig også mod præsident Vladimir Putin i Rusland og præsident Xi Jinping i Kina, Russiagate, en fejlslagen rigsretssag, åbent oprør og nu skamløs valgsvindel – er det vigtigt, at verden hurtigt forstår: Udfaldet af denne kamp er valget mellem 3. verdenskrig eller fred.

Trump har tiltrukket sig den ubændige vrede fra det som præsident Eisenhower identificerede som det militærindustrielle kompleks – det permanente bureaukrati, den såkaldte 'Deep State' og de økonomiske interesser, der

kontrollerer dem, såsom City of London og Wall Street – fordi han vovede at bekendtgøre, at han ønskede at 'afslutte de endeløse krige', og at han mente, at et godt forhold til Rusland og Kina 'er en god ting, ikke en dårlig ting!'.

Hvis en mentalt svækket Joe Biden blev indsat som symbolsk præsident i et par uger, for sidenhen at blive erstattet af Kamala Harris og Obama-Bush's intervenserende krigsapparat, kunne verden på kort sigt blive trukket ind i en krig mod Rusland og Kina, hvilket ville omfatte en udvidelse af den politiske konfrontation til verdensrummet.

De to dages dialog og drøftelser med simultantolkning på forskellige sprog, herunder spansk, fransk og tysk, vil omfatte følgende paneldiskussioner:

PANEL I. "Hold sammen eller hver for sig": Frie og suveræne republikker, eller digitalt diktatur (lørdag d. 12. december, kl. 15 dansk tid): Dette panel vil diskutere konsekvenserne af det nuværende drama, der udspiller sig i USA, den globale kamp for at erstatte det nuværende bankerotte finanssystem med et nyt paradigme, skitseret over fem årtier af Lyndon LaRouche. Konferencen afholdes på tærsklen til Valgkollegiets møde den 14. december, hvor det besluttet hvem der bliver den næste præsident for USA. På det tidspunkt vil beviserne for klagerne om valgsvindel – påstanden fra præsident Trumps advokater om, at de har dokumenteret bevis for, at han vandt valget; metoderne til valgsvindel som rapporteret af "whistleblowere", og afsløringen af andre kapaciteter og handlinger, som er en del af det statskup der truer USA – stå klart, før valgmændene skal træffe deres valg. Konferencepanelet vil samle fremtrædende eksperter indenfor områderne af den amerikanske forfatning, lovgivning og efterretningsvirksomhed, og vil understrege den dramatiske relevans i dag af Benjamin Franklins svar på spørgsmålet om, hvilken slags regering USA havde modtaget fra ham: "En republik – hvis vi kan beholde den."

Panel I speakers:

Moderator's Welcoming Remarks

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Institute President:
Introduction

Marino Elsevyf (Dominican Republic), Attorney-at-Law, Member of the 1995 Martin Luther King International Tribunal: Report from the International Investigative Commission on Truth in Elections

David Meiswinkle (US), Attorney-at-Law; Report from the International Investigative Commission on Truth in Elections

Viktor Dedaj (France), citizen-journalist, "The Crucifixion of Julian Assange: A Journalist Committed to Truth and Peace."

Harley Schlanger (US), Board of Directors, Schiller Institute, Inc., "What Are the Principles and Facts Concerning the Recent US Election"

David Christie (US): "The British Empire's Digital Dictatorship: Censorship and Mass Social Control"

Q & A Session

PANEL II. Undgå faren for 3. verdenskrig: En strategisk orden baseret på menneskehedens fælles mål (lørdag d. 12. december, kl. 19 dansk tid): Hvad der må gøres for at sætte en ny international sikkerhedsarkitektur på den internationale dagsorden; en, som sikrer overlevelsen af den menneskelige art. Paneldeltagerne vil lokalisere krigsfaren i sammenhæng med det verserende nedbrud af det transatlantiske finansielle system og diskutere de potentielle konsekvenser af planerne, som dette systems centralbanker har for digitaliseringen af betalingsmidler. Indførslen af de fire love, der er foreslået af Lyndon LaRouche, er fortsat påtrængende nødvendigt, herunder kravet om at etablere et internationalt kreditsystem i form af et Nyt Bretton Woods-system, samt behovet for internationalt samarbejde inden for rumforskning og en fusionsbaseret økonomi. Det er derfor yderst påtrængende, at P5-topmødet, foreslået af præsident Putin, med de fem permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, straks indkaldes, for på dette fremskredne tidspunkt i krisen er det en pligt

for de mest magtfulde nationer i verden at handle i fællesskab for at undgå en geopolitisk katastrofe. Dette topmøde, eller bedre, række af topmøder, må definere løsninger på de eksistentielle udfordringer menneskeheden står over for, samt definere områderne for menneskehedens fælles mål, såsom at opnå nye økonomiske platforme for verdensøkonomien ved kommerciel anvendelse af termionuklear fusionsenergi, og internationalt samarbejde inden for rumforskning.

Panel II Speakers

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Institute President

Yan Wang, PhD, "The Chinese Economic Model"

Marcelo Muñoz (Spain), Founder and President Emeritus, Cátedra China, "China and the US: Rivalry, Confrontation, or Cooperation"

Ole Doering, PhD (Germany), Karlsruhe Institute of Technology: "A Salutogenic Symphony with Ancient Chinese Philosophy: Harmony as Polyphonic Accord and Peace as Expressive Equilibrium. Can We Make It Work?"

Prof. Emmanuel Dupuy (France), Founder and President, Institute of European Prospective and Security (IPSE): "What is at Stake in the on-going Renovation of Nuclear Doctrines and Ballistic Treaties: What Agenda for the European Countries in the Context of a Strategic Autonomy of Europe."

Col. Richard H. Black (USA Ret.), former head of the Army's Criminal Law Division of The Pentagon, former State Senator (Va.): "NATO Must Be Dissolved"

Q & A Session

Paul Gallagher, (US), Executive Intelligence Review, Editorial Board, "LaRouche's New Bretton Woods and the Central Banks – There's Not Enough Room in this World for Both of Them"

Marc-Gabriel Draghi (France), Economist: "Orderly Debt Cancellation: Historical Precedents and Present Relevance."

Q & A Session

PANEL III. Overvind den globale sundhedskrise og den pandemiske hungersnød: Tænkning på niveauet af modsætningernes

sammenfald (søndag d. 13. december, kl. 15 dansk tid): At overvinde de ødelæggende konsekvenser over hele verden af 50 års neoliberal økonomiske politik, hvoraf COVID-19-pandemien blot er det mest oplagte eksempel. Hvis COVID-19 og faren for fremtidige pandemier skal overvindes, må verdenssamfundet enes om at etablere et globalt sundhedssystem, hvilket betyder et moderne sundhedssystem i hvert eneste land på planeten. Der må også være et nyt niveau af internationalt samarbejde inden for biovidenskab for at finde kure mod hidtil uhelbredelige sygdomme samt bedre forståelse af livet i universet som sådan. Som chefen for Verdensfødevareprogrammet, David Beasley, har bekendtgjort, er 7 millioner mennesker allerede døde af sult i år, hvilket let kunne have været forhindret. I lyset af den umiddelbare fare for at 30 millioner mere dør af sult i løbet af de næste par måneder, og 260 millioner forventes at lide den samme skæbne i det kommende år, må der være en fuldstændig ændring i landbrugspolitikken. Målet skal være at opnå fødevareresikkerhed i enhver nation og en fordobling af fødevarereproduktionen på verdensplan. For at finde svar på disse eksistentielle trusler mod menneskeheden kræves en tankegang i et nyt paradigme. I stedet for profitmaksimering til et privilegeret finansoligarki, må menneskehedens fælles interesser sættes først: menneskehedens fælles mål. Til dette formål er der dannet en "en komité af modsætningernes sammenfald", et begreb udviklet af den store renæssancetænk Nicholas af Cusa, hvis mål det er, at have mennesker af god vilje i mange nationer til at arbejde sammen for at løse disse kriser.

Moderator: Dennis Speed

1. Helga Zepp-LaRouche, "The Role of the Committee for the Coincidence of Opposites"
2. Dr. Joycelyn Elders (US), Former Surgeon General of the United States [8 min.]
3. Many members of the Committee for the Coincidence of Opposites, mostly doctors from the U.S. and one retired military officer.

4. Q & A Session

6. Hon. Joseph Maxwell (US), former Lt. Governor of Missouri, Hog Farmer: "To Feed All

Humanity: Break-up the International Food Cartels"

7. Jason Ross (US), Science Advisor, Schiller Institute: "Cusa's Method: The Coincidence of Opposites"

8. Q & A Session

PANEL IV. En menneskelig fremtid for ungdommen: En renæssance drevet af Beethovens klassiske kultur (søndag d. 13. december, kl. 19 dansk tid): Det fjerde panel vil være tilegnet behovet for en renæssance af klassisk kultur og ungdommens særlige rolle i gennemførelsen heraf. I dette øjeblik af historien, hvor hele samfundets fundament er rystet i sin grundvold, er der en enorm appetit på skønheden ved stor kunst, efter menneskehedens høje idealer, som de udtrykkes i de store kompositioner af klassisk musik og poesi. I alle større civilisationer er der digtere, komponister og filosoffer, som har hyldet menneskeheden som en kreative art, og det vil være dialogen mellem disse kulturer, der kan og vil skabe en ny æra for menneskeheden. I denne ånd vil hele konferencen blive viet til Beethovens år, komponisten, hvis kompositioner giver folk et håb, fordi de udtrykker hvad mennesket er i stand til.

Moderator: Diane Sare, Founder, Schiller Institute NYC Chorus

1. Jacques Cheminade (France), President, Solidarite et Progres, "The Necessity and Pathway of a New Classical Renaissance"

2. Helga Zepp-LaRouche, President, Schiller Institute: "Bring Schiller and Beethoven to Today's Youth"

3. David Shavin, Schiller Institute, about his article about Beethoven's opera Fidelio being based on the real story of the imprisonment of the Marquis de Lafayette.

4. John Sigerson (US), Schiller Institute National Music Director, "What Does It Take to

Really Understand Beethoven?"

5. Jose Vega (US), "Romeo and Juliet in Your Society"

6. Anastasia Battle (US), "A Tale of Two Revolutions"

7. Carolina Dominguez (Mexico), "Schiller in a Time of Pandemic"

8. Q & A Session

Interview med Hussein Askary: Kan Irak blive et centrum for udvikling snarere end konflikt?

12. november 2020 (Schiller Instituttet) – Irak har i årtier været en konfliktzone, og er blevet ødelagt og nægtet udvikling af den amerikanske invasion i 2003 under George W. Bush. Men hvor Vesten ser konflikt, ser Kina muligheder. Kunne Irak blive et omdrejningspunkt for udvikling, hvor øst og vest kan mødes? Hussein Askary, Schiller Instituttets Sydvestasien-koordinator, diskuterer perspektivet for infrastruktur og et paradigmeskifte i Sydvestasien og globalt.

Rens Lyndon LaRouches navn.

Helga Zepp-LaRouches hovedtale ved videokonferencen. Verdens valg: Udrydelse eller LaRouches æra. den 26. september 2020.

Download (PDF, Unknown)

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Goddag! Formålet med dagens begivenhed er, at gøre mange unge mennesker i hele verden bekendte med Lyndon LaRouches navn og personlighed og ideer. Hans ideer er absolut nøglen, hvis verden skal komme ud af den nuværende krise. I betragtning af, at han var min mand i 41 år, og jeg i cirka et halvt århundrede var hans politiske allierede – en af mange – så er det følgende ikke bare noget jeg siger, men noget jeg er dybt overbevist om i min sjæl og mit sind. Han var, og fordi han på en vis måde er udødelig, er stadig den smukkeste sjæl og den mest kreative person i sin tid. Der er en meget stor uoverensstemmelse mellem hvem Lyn virkelig var og er, og det billede der tegnes af ham.

Set fra et universalhistorisk synspunkt, hvis man bedømmer et enkelt menneske ud fra hvor meget de bringer udviklingen af menneskeheden frem, mener jeg han er en af de mest enestående personer i hele historien. På den anden side, den næsten uovertrufne vold – og det siger en del, især i nutidens USA – med hvilken hans modstander angreb ham, tilsmudsede ham, dæmoniserede ham, giver jer en ide om hvor skrækslagne de var for ham.

En af de store tyske naturretsfilosoffer, Friherre von der

Heydte, sagde, at LaRouche-sagen mindede ham om Dreyfus-affæren i Frankrig. Og tidligere rigsadvokat i USA, Ramsey Clark, udtalte til en kommission, som undersøgte LaRouche-sagen i 1994, at "LaRouche-sagen repræsenterer et bredere omfang af overlagt, beregnende og systematisk retskrænkelse over en længere periode, med misbruget af den føderale regerings magt, end nogen anden retsforfølgelse af den amerikanske regering i min tid, eller efter min viden."

Det, eller de, der stod bag dette, er hvad folk i dag kalder "Deep State", eller rettere, det angloamerikanske efterretningsapparat; det samme slags apparat som har stået bag kupforsøget mod præsident Trump siden 2016, bag Russiagate, bag dæmoniseringen af præsident Putin og Xi Jinping, og bag de folk som nu presser voldsomt på for at få gang i en krig; måske endda før det amerikanske valg, eller i det mindste drive inddæmningen af Rusland og Kina så langt, at det kunne gå helt galt, og vi kunne have den 3. Verdenskrig.

Herunder følger resten af talen på engelsk:

The effect of these people having been relatively "successful" – and naturally, I'm saying that in an ironic way – is the reason why we are now on the verge of World War III; that we have an out-of-control pandemic; that we are still threatened with the danger of a financial collapse of the entire system, and that we have famine especially in the developing countries which could quickly reach Biblical dimensions.

If we want to overcome these dangers, it is – even at this very late stage of affairs – it will depend; and we can discuss, but it is my deepest conviction, it will depend on our ability and your help to free Lyn's name from the lies, slanders, and distortions, and to implement Lyn's solutions which really have practically taken care of every single problem which is an existential threat to humanity today. In a very beautiful paper called, "The Historical Individual," which I would urge you to read, he defined that he saw two major missions for himself. One, he said, I want to get you

safely through the worst of the presently onrushing world and national crises. And secondly, to foster a new leadership from among the ranks of our young people, which will understand the systemic features of history, and therefore, will be much less likely to make the same mistakes as the foolish members of the recent two adult generations have made until now.

That fostering towards you. You are the young people who are the future. Therefore, it is up to you to develop out of your ranks the kinds of leaders who will make a difference in history. So, Lyn said, in that same paper, when every nation, every culture is in a tragic moment of great crisis, it is "gripped by the need for a sudden and profound change in the quality of its leadership." Then the survival depends upon its "willingness to choose a new quality of leadership," and not leave the fate of humanity to those narcissistic leaders who occupy leading positions now, who are only concerned about their performance, but not about the well-being of their nations or the world. You have to have the aspiration to become, all of you, true great statesmen. You have to take as your examples, according to whom you want to orient your life, such people as Benjamin Franklin, or Abraham Lincoln, Franklin D. Roosevelt, Jeanne d'Arc, or Martin Luther King; and I would like to add Lyndon LaRouche.

We have now the greatest danger that the world is run by leaders around the world – there are very few exceptions – who are mediocrities; who are really not fit to lead the world out this crisis. This is at a moment when you would need intellectual and moral giants. So, the indispensable leaders for such times as these, Lyn says in this paper, are those people who succeeded practically from childhood to let themselves be taken over by the natural potential for the sublime. The sublime – that is, that quality described by Friedrich Schiller where a human being attaches his or her identity to higher values than even our physical existence; and becomes not physically safe, but morally safe. Such a

person rejects the banality of popular culture and taste. Such a person rejects the world of sense certainty; the pleasure in the here and now, and develops that innate power of that quality which is described in I Corinthians 13 – agapē. A profound passionate love for mankind, without which, the world will not get out of this crisis.

Those relatively free souls among us, Lyn says, are the “ugly ducklings,” those who are mistakenly called “eccentrics” because they don’t fit the mainstream popular accepted taste of the social clubs of that kind of paradigm which got us into this crisis. Lyn jokingly, but not so jokingly, called himself many times an “ugly duckling.” But I can assure you, his mind was the most beautiful swan you ever could see.

As a young man, Lyn studied all on his own the ideas of Leibniz, and he listened to Classical music. He rejects Kant – especially his ideas about aesthetics – that there was no meaning in beauty, and that beauty was arbitrary. He rejected Kant’s idea that there was no knowable universal truth. Lyn then joined the Second World War, participating in the India-Burma theatre. He told us many times his experiences in the Calcutta riots of 1946. This was a very decisive moment in his history, because he saw firsthand the brutish character of the British Empire in action. It was clear in his mind from that point on that the natural course of affairs would be that after the Second World War, the Americans would return back and develop India and other developing countries, as was the intention of Franklin D. Roosevelt to develop the developing countries with American technology.

Lyn was absolutely shocked when he heard that Truman would replace Roosevelt, and already told his contemporaries in India that a great man had been replaced by a very little man. And he was completely appalled when he then returned to the United States and saw how people who had developed a certain greatness in fighting Nazism and in fighting fascism and being in World War II, how they really became petit bourgeois; going

into the suburban life of American cities. Lyn developed a healthy contempt for that kind of lifestyle. Then, in his function as a business consultant, he came across the theories of Norbert Wiener and John von Neumann. He studied information theory and systems analysis, and immediately recognized that these systems were not capable of describing real economic processes of physical economy, which he had started to develop into his own system based on the ideas of Leibniz.

He developed this idea of physical economy, which became the basis for him to become the most successful economic forecaster of the recent period. His love for Classical music – Bach, Beethoven – had given him very early the appreciation for the importance of the cognitive potential of each individual. From that standpoint, he was one of the very few people in the 1960s, when everybody was mesmerized by the hippies, by flower power, he immediately recognized that this paradigm shift – which was induced by the oligarchy, but people naturally didn't know that – would destroy the cognitive potential of the population in the long term. He started an endless campaign against the danger of drugs and the combination of the rock-drug-sex counterculture. Then, I think the most important point in this early period was that Lyn recognized, having been familiar with Franklin D. Roosevelt, with the principles of the Bretton Woods system as it was intended by Roosevelt, as compared to what it would become with Churchill and Truman. He recognized in an absolutely prophetic way, what it meant that Richard Nixon, on August 15, 1971, decoupled the dollar from the gold standard, and introduced the floating exchange rates. Lyn said prophetically, that if that monetarist tendency would be continued, it would inevitably lead to the danger of a new depression, a new fascism, the danger of a new world war, or it would be replaced by a just, new world economic order.

Immediately following this in 1973, Lyn constituted a biological taskforce, whose job it was to study the impact of

the austerity of the IMF and the World Bank on the developing sector; the infamous conditionalities of the IMF which prevented the developing countries from investing in infrastructure, health, and forced them to pay their debt instead. Lyn said, if you continue to do that, it would inevitably lead to the outbreak of old diseases and new pandemics. He had an absolute foresight for the epidemics and pandemics which developed since AIDS, SARS, MERS, Ebola, and now the coronavirus. All of this would have been not necessary if Lyn's policies for the development of the developing countries would have been implemented.

From that perspective, Lyn also immediately recognized the absolute devastation of the implementation of the Malthusian policies of the Club of Rome, and how the paradigm shift occurred at the beginning of the 1970s. The idea that it was a natural question that eventually all developing countries would develop, which was expressed in the development decades of the 1950s and '60s of the United Nations. And how that was replaced by the infamous theories of the Club of Rome; the idea that there are limits to growth, the idea that population is not a good thing. That the population bomb is the greatest threat to humanity; that there is overpopulation. Basically, Lyn obviously knew that was completely wrong; that this was completely against the laws of the actual physical universe. He developed one of his most important conceptions, which was the idea of relative potential population density. Meaning that it is a law of the universe that people must increase; the number of people must increase; they must develop more abilities to have longevity in order to be able to have more people be able to develop more skills which requires longer education. And that the effect of this would be limitless development. He also knew that the premise of the Club of Rome was completely ridiculous. The Earth is not a closed system; the whole assumption of the Malthusians is wrong. Naturally, his image of man was that man is not an accountant who manages the limited resources, and for sure not a parasite as the

Greenies today day. But that the discoveries of man, which can again and again show him new physical principles which are part of the development of the universe. As a matter of fact, the most developed part of it.

Lyn, because he saw the danger these ideas would represent for humanity, he decided, as an individual, as somebody who was not backed by Wall Street or the City of London, he decided for President of the United States. He did that first on the Labor Party ticket, a party which he founded in 1973. And basically, he was in this Presidential campaign in 1976, fighting against the Trilateral Commission and all their rotten ideas, the danger of nuclear war, and the urgent need for the industrialization of the developing sector. This was a very bold idea. Lyn meant it; he went in for winning the Presidency. The U.S. Presidency is probably the most powerful institution in the present world; this is due to the American Revolution, the idea of the Declaration of Independence, that life, liberty, and the pursuit of happiness is the inalienable right of all human beings, given to them by the Creator. This Constitution of the United States defined it as the task of the government to protect those inalienable rights of all human beings. Therefore, it was the first time that there was actually a form of government which was the complete opposite of the oligarchical model which existed with the monarchies and other forms of government in Europe, where the idea was that the purpose of the government was to protect the privileges of the elite and keep the mass of the population backward.

So Lyn, as in independent, decided to go against this plutocracy, the control of the Democratic and Republican Parties by Wall Street. And actually fulfill the promise of the Declaration of Independence and the American Constitution. Lyn ran for President eight times, from 1976, and then from 1980 to 2004 as a Democrat. He had the concept that he had to wage this battle to turn the United States into a force for

good, as it was intended by the Founding Fathers. Already in year before he started the first campaign, in 1975, he developed a revolutionary conception – the International Development Bank. It was the idea that it should replace the IMF; that it should be an incredible credit institution for technology transfer to industrialize the so-called Third World. He developed also in 1975, the Oasis Plan, which was the idea to develop Southwest Asia; develop new water, green the deserts. He developed with his associates, a plan for the industrialization of Africa.

Naturally, immediately, the establishment regarded Lyn as the greatest threat to their system. Because what became known only later, in 1974, Kissinger had developed a paper called NSSM 200 [National Security Study Memorandum 200: Implications of Worldwide Population Growth for U.S. Security and Overseas Interests], which was a blueprint for population reduction. It quite brazenly defined the raw materials in some of the most populous of the developing countries – actually 13 countries – as belonging to the strategic interest of the United States. Therefore, the population should be reduced, because too many people in these countries would consume too much raw materials. This scandalous paper was only made public in the 1990s, but obviously every word Lyn was saying went completely against these ideas. Then, we published these proceedings of the Africa Development; we had a conference in 1976 in Paris, and also in 1976 when Lyn's Presidential campaign was already in full gear, I was in Paris organizing a one-week diplomatic seminar with a whole bunch of Arab ambassadors who had planned to invite Lyn to come to Paris and give them a one-week course on the Oasis Plan, on his economic theory. This was really a major event. But what happened was, on the day when the seminar was supposed to start, Lyn had just arrived from the United States. I got a phone call from the Iraqi ambassador, who said, unfortunately, I have to tell you that Mr. LaRouche has to develop a "diplomatic flu." He must basically say he's sick and therefore cannot participate in the seminar. Even so,

he was supposed to be the main speaker, the main teacher. As it turned out, Henry Kissinger had flown himself personally into Paris that day, making pressure on the French government and all the ambassadors to cancel this event all together.

In 1976, we had already organized for one full year in many countries around the world, to implement the International Development Bank. We had talked to many embassies of the Non-Aligned sector, of Africa, of Latin America. In the fall of 1976, the Non-Aligned Movement adopted practically that plan for a New World Economic Order at the Colombo conference in Sri Lanka. So, we were extremely happy. I called up all the media in Germany and asked, "When are you reporting this?" They said, completely arrogantly, "We are not reporting this, because this is not newsworthy." I said, "What? Three-quarters of the human species want a New World Economic Order, and you say this is not newsworthy?" Well, that was the first major lesson about the control of the media. Then, what happened was a tremendous backlash, where leaders of the Third World like Indira Gandhi, Mrs. Bandaranaike, Prime Minister Bhutto, were all destabilized, and also Gen. Juan Velasco Alvarado from Peru already in 1975, he was one of the leaders of this movement. They all were ousted or killed. But Fred Wills, the Foreign Minister of Guyana already in 1976, introduced the IDB conception to the UN General Assembly. This all happened on the orders of the IMF and the State Department.

In 1976, Lyn was running for President in the United States, and I was running for Chancellor in Germany. I thought that was necessary because the alternatives were Helmut Kohl and Helmut Schmidt; Kohl being your typical mediocre conservative, and Schmidt, who had some good features, but he had also endorsed Hjalmar Schacht, the Finance Minister of Hitler, or his policies. So, I thought it was absolutely necessary to fight for an alternative. That double candidacy brought us also closer, Lyn and myself. So, in 1977, we got married. This was then the beginning of a truly very beautiful marriage,

which is obviously very precious to me. Immediately, death threats started. The so-called Red Army Faction, Bader-Meinhof groups. The Red Army Faction is RAF, which happens to also be short for the Royal Air Force of Great Britain. So, one has to think, because some of the third generation of the RAF actually were probably enemies of Lyn's conception, and were determined that they would suppress these ideas.

Lyn continued his Presidential campaigns. In 1980, he campaigned against Bush, Sr. and ruined his Presidential ambitions at that time, which got him the lifelong hostility of the Bush family. But it also made him an acquaintance of President Reagan, which turned out to be very fruitful later on.

In 1982, we did an enormous amount of things. López Portillo, the President of Mexico, who had gotten to know our youth movement in Mexico, was completely intrigued by the fact that there would be young people who would fight for such ideas. So, he wanted to find out about LaRouche. When the peso was under massive attack, and there was a huge capital flight organized out of Mexico, he invited us to come to Mexico City. He asked Lyn to help him defend the sovereignty and the currency of Mexico. Lyn immediately wrote a program, not just for Mexico but for all of Latin America. This was called Operation Juárez. It was the idea of an infrastructure development plan, a debt reorganization, and basically developed credit mechanisms for long-term real development of the entire Latin American continent. At that time, Latin America had a \$200 billion debt. They had paid that debt many times over; this is what we call "banker's arithmetic," but \$200 billion – which is now proverbial peanuts in terms of all these quantitative easing trillions being pumped into the system. But \$200 billion in 1982 was regarded to be enough to bring down Wall Street and the City of London. When López Portillo implemented that policy on September 1, 1982, it just happened to be that Lyn and I, on the same day, were in

Germany in Frankfurt meeting with the management of the credit institution for reconstruction. And at 11 a.m., we just were standing there, talking. One of the biggest currency traders rushed into the room and said, "This is it! Wall Street is finished! This is a debt bomb by the Latin American countries. This is the end of the system!" Lyn just smiled and said, "No, don't worry." It's just a way to save these banks; because if you reorganize them in an orderly fashion, that's the only way they can actually be saved. So, well, that was really a very interesting moment, but the establishment thought that was the end of their system. It increased the resolve to go after Lyn.

In the same year, we went to India, and we met with Indira Gandhi. We worked with her on a development plan for 40 years for the development of India, which also was part of Lyn's conception to develop the whole world. The programs together, the Mexico program, the India program, Latin America, Asia, Africa; it basically would have meant that the entire Malthusian order as it was then developed, would have been undone.

The same year, Lyn started to work on another grand design for the change of the world, which was that since the end of the 1970s, we had found out that the Soviet scientists were developing beam weapons. They had developed a point defense system for the city of Moscow. Lyn was actually convinced that the biggest danger of nuclear war would arise when one side – either NATO or the Warsaw Pact – would be able to develop new weapons systems based on new physical principles, making nuclear weapons obsolete. In that moment then, the one side would feel encouraged to use nuclear weapons while they are still usable. You also had the development of the medium-range missile crisis, where in Europe you had both the Pershing II and SS-20 missiles directed against each other, with only three or four minutes until they would hit their target. They were always launch on warning, and at that time, you had a gigantic peace movement of people who knew that we were on the

verge of World War III. So, Lyn developed a conception how the two superpowers – the United States and the Soviet Union – would not try to out-develop themselves, but develop these new systems jointly. To develop them, to implement them, and for the first time, make nuclear weapons technologically obsolete. Because also the defense would be less costly than the offensive; it was really an absolutely incredible design. It was not what the media made out of it, who called it Star Wars; but it was an absolutely incredible conception of how to technologically make nuclear weapons obsolete. So, for one full year, we organized conferences – in Rome, in Paris, in Bonn (at that time, Bonn was the capital of Germany), in Warsaw, in Washington. Out of that developed negotiations between Lyn and the representatives of the Soviet Union in a so-called “back channel” discussion, where the Soviet Union seriously studied to adopt that policy. After one year, in February 1983, they sent the message from Moscow that this is rejected, because it would give the West more advantages. Later we found out the reasons – namely that the Ogarkov plan had completely different objectives, and therefore rejected it. But, on the 23rd of March, President Reagan announced that very policy to be the official U.S. strategic policy; the SDI, the Strategic Defense Initiative. A little bit later, Lyn developed what that policy could have been. Namely, in a protocol for the superpowers, he described how the development of these new technologies based on new physical principles would lead to a science driver in the military field. And that if they would be applied in the civilian sector, they would lead to an incredible increase of the productivity of the economy. Then, if the two superpowers would work together, they could dissolve the military blocs of the Warsaw Pact and NATO, and jointly make a technology transfer to the developing sector; ending the character of these countries as proxies in a superpower confrontation, and really go in the direction of overcoming poverty and the development of the Third World.

President Reagan had adopted that policy. He wrote two

official letters to the Soviets, offering American help to apply these technologies in the civilian sector. That is generally not being discussed at all, but we were very close to establishing a completely human world order. At that time, the determination of the oligarchy to really go after Lyn escalated. Because Lyn was not only able to define conceptions which would have changed the world for the better, but he got heads of state to implement these ideas – López Portillo, Indira Gandhi, President Reagan. So, then when the Soviet Union rejected that in 1984, he said if the Soviets keep their existing policy, they will collapse in five years. Now, they did, as you know. In 1989, when the [Berlin] Wall came down, his prediction was fulfilled.

In 1982, when all of this became very clear, that Lyn was having this impact, Henry Kissinger, in May, made an infamous speech in the Chatham House in London, where he admitted that he always was following the orders of the British Empire much more closely than that of the United States government. Kissinger, in August 1982, wrote a letter to the FBI Chief of that time, William Webster, and demanded that there should be an investigation of Lyndon LaRouche as a Soviet agent of influence. Nothing was further from the truth, but that is where basically the entire apparatus which was completely upset, after Reagan started to put the SDI on the agenda, went completely wild. Bush, Shultz, that faction. However, this was a period when we did so much. In 1984, we started the Schiller Institute. It was my idea, but Lyn was completely supportive. Very quickly, the Schiller Institute, which had the idea that you needed to replace the present policy with a foreign policy based on statecraft, and that nations should relate to each other by referring always to the best of the other. The best culture, the best traditions. That you needed to fight for a new world economic order and a renaissance of Classical culture. So, in the 36 years since, the Schiller Institute has become a very influential institution on five continents. Also in 1985, we had a beautiful conference for the honor of Krafft

Ehrlicke, one of the great space visionaries and rocket scientists, who had not only developed beautiful conceptions about colonizing the Moon and the development of Mars, he developed the idea of the extraterrestrial imperative. The idea that mankind would completely transform its nature through space travel. He was a very good friend of Lyn's and mine.

In all of these years, Lyn was incredibly productive. He had already developed in the 1970s key conceptions about the fundamental laws of the universe. He had developed the Riemann-LaRouche economic model, which was based on the physical principles of the real universe, and not on the sense certainty perception of the mere shadows, which was one of his ways to absolutely be the best forecaster on the planet. He absolutely made clear the fundamental difference between the Plato and Aristotle traditions in European history. He initiated a beautiful campaign for the protection of the principles of Classical music, the so-called Verdi tuning, which was signed by all major singers of that time, and many instrumentalists. Lyn developed out of this a close friendship with Norbert Brainin, who was the first violinist of the famous Amadeus Quartet. After Norbert spent one time two days in our house in Virginia, he and Lyn spoke for hours and hours; two full days about music. At the end of which, Norbert said, "Well, you know so much more about music than I do." I think this was an absolutely correct characterization. Lyn also developed beautiful friendships with such singers as William Warfield and Sylvia Olden Lee; with Piero Cappuccilli, with Carlo Bergonzi.

Lyn already in 1974 had founded the Fusion Energy Foundation, which was a scientific institution fighting for the frontiers of science. Life sciences engaged in development projects. We had assembled around us in the 1980s, more than 100 top scientists who agreed with us to build three private universities. One in Peru, one in America, one in Germany, to

teach Lyn's scientific method.

Obviously, that was all interrupted with the infamous raid of our house in Leesburg, our offices, and the prosecution which followed. The life of this organization has completely changed. Up until 1986, we were building, we were optimistic, we were only engaged in productive concepts of how to make the world better. But after this raid, we had to really defend ourselves, and obviously with the prosecution of Lyn and him being innocently in jail, this organization had really to fight for our existence. They wanted to get rid of us all together.

But before the jailing of Lyn happened, he already in 1987, again completely prophetically, wrote an article in 1987, in which he said, if I become President in 1989, I will make sure that there will be a unification of Germany with Berlin as the capital. That idea that Germany should be unified and that Germany should have a peace treaty, was also part of our wedding agreement. We had said that Lyn would be President of the United States for eight years, and then I would be Chancellor of Germany for eight years. So, this was sort of joke, but not totally. It was also meant seriously.

Then, in 1988, Lyn made the famous press conference in the Kempinski Hotel in Berlin, where he predicted that Germany would be soon unified, and Berlin would be soon the capital of Germany. Again, as Lyn's prognosis that the Soviet Union would collapse, which he said in 1984. In 1988, nobody thought that Germany would be unified. But when the Wall came down one year later, therefore, we were the only ones who had a conception of what to do. Lyn was already sitting innocently in jail, but we immediately worked together on the Productive Triangle, the idea to develop Eastern Europe with the help of modern technology. When the Soviet Union collapsed in 1991, we immediately prolonged that to become the Eurasian Land-Bridge; the idea to connect the population and industrial centers of Europe with those of Asia through development corridors. We

promoted that conception in literally hundreds of seminars and conferences. I'm absolutely sure that whole effort very much influenced what then became the Chinese New Silk Road, the Belt and Road Initiative.

The most important thing Lyn contributed however, was a method of thinking. He opened the access to ideas which had been completely forgotten, pushed aside, by the rewriting of history and the history of ideas through the oligarchy. He again made it possible for people to understand the spiritual power of the mind for hypothesis. A method which, if it would be applied by young people all over the world, would simply mean – and it has to mean – that many of the young people of the world will have a way to access how to become a genius. Many of you will also become outstanding leaders, who can change the world for the better.

So, what is the lesson of all of this? Will we give up just because Lyn's opponents have made such a mess of the world? They have the questionable success that they succeeded; this is why we are on the verge of World War III, famine, epidemic, and general collapse. But I think if we think – and we will hear about that for the rest of this event – if Lyn's idea would have been implemented for the past 40 years, we would have Africa to be a blossoming garden. We would have Latin America completely developed. You would have many countries who would be not less developed than China is today. You would have Europe not being the culturally relativistic mess it is right now; but Europe would have revived the beautiful culture of the Golden Renaissance and the German Classical period of Schiller and Beethoven. The United States would be a force for the good, where people would be happy to be friends of that great country.

I think history will, for sure if there is going to be a history, write that Lyn's enemies were the worst scoundrels, on a match with all the previous scoundrels in the world; among them, Hitler and others. And that the world would have

been such a much more beautiful place if Lyn's ideas would have been implemented. That task is now yours. You will be those people who have to design a new era of mankind. If you think that job is too big, I think you should be confident. The entire history of mankind is the proof that Leibniz's conception that we are living in the best of all possible worlds is actually true. Every great evil will generate an even greater good. I think that that is exactly what we can do, and it absolutely depends on if there are enough people who have the potential to be truly great leaders. That is what I want you to become.

Schiller Instituttets videokonference

**PANEL II (Lørdag d. 6. sept.
21:00 – 24:00 dansk tid):**

Videnskabens rolle i skabelsen af menneskehedens fremtid

1. Jason Ross (USA), videnskabsrådgiver ved Schiller Instituttet
2. Dr. Bernard Bigot (Frankrig), generaldirektør for den internationale termionukleare eksperimentelle reaktor (ITER), tidligere direktør for den franske kommission for alternativ energi og atomenergi (CEA)

3. Sergey Pulinets (Rusland), Principal Research Scientist, Space Research Institute, Det Russiske Videnskabsakademi
4. Dr. Stephen O. Dean (USA), præsident, Fusion Power Associates (10)
5. Michael Paluszek (USA), Princeton Satellite Systems
6. Philip Tsokolibane (South Africa), head of LaRouche South Africa
7. Dr. Kelvin Kemm (South Africa), CEO, Stratek Business Strategy Consultants, former board chairman, South African Nuclear Energy Corporation

6. Spørgsmål og svar